

Dokument z posiedzenia

A9-0168/2022

30.5.2022

SPRAWOZDANIE

w sprawie bezpieczeństwa na obszarze Partnerstwa Wschodniego i roli
wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony
(2021/2199(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Witold Jan Waszczykowski

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIJSZOŚCI	41
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	42
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	43

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie bezpieczeństwa na obszarze Partnerstwa Wschodniego i roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2021/2199(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając preambułę Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności art. 3, 4 i 6,
- uwzględniając tytuł V TUE, w szczególności jego rozdział 2 sekcja 2 zawierający postanowienia dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO),
- uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony¹, Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony², Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony³, Kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony⁴ oraz Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżanu, z drugiej strony⁵,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009⁶,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/887 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające Europejskie Centrum Kompetencji Przemysłowych, Technologicznych i Badawczych w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa oraz sieć krajowych ośrodków koordynacji⁷,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/881 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ENISA (Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa) oraz certyfikacji cyberbezpieczeństwa w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 526/2013 (akt o

¹ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

² Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

³ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

⁴ Dz.U. L 23 z 26.1.2018, s. 4.

⁵ Dz.U. L 246 z 17.9.1999, s. 3.

⁶ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁷ Dz.U. L 202 z 8.6.2021, s. 1.

cyberbezpieczeństwie)⁸,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii⁹,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1792 z dnia 11 października 2021 r. zmieniającą decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi¹⁰,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2015/528¹¹,
- uwzględniając decyzje Rady (WPZiB) 2021/748¹², 2021/749¹³ i 2021/750¹⁴ z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie udziału Kanady, Królestwa Norwegii i Stanów Zjednoczonych Ameryki w projekcie PESCO pt. „Mobilność wojskowa”,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1537 z dnia 22 października 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/797 w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim¹⁵,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1127 z dnia 30 lipca 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/797 w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim¹⁶,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/797 z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim¹⁷,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich¹⁸,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/486/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)¹⁹ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2021/813 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniającą decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii

⁸ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 15.

⁹ Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 359 I z 11.10.2021, s. 6

¹¹ Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14.

¹² Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 106.

¹³ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 109.

¹⁴ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 112.

¹⁵ Dz.U. L 351 I z 22.10.2020, s. 5

¹⁶ Dz.U. L 246 z 30.7.2020, s. 12.

¹⁷ Dz.U. L 129 I z 17.5.2019, s. 13

¹⁸ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

¹⁹ Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 42.

- Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)²⁰,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/736/WPZiB z dnia 15 września 2008 r. w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia)²¹ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2020/1990 z dnia 3 grudnia 2020 r. zmieniającą decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia)²²,
 - uwzględniając roczny program prac Europejskiego Funduszu Obronnego na 2021 rok, przyjęty przez Komisję 30 czerwca 2021 r.,
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (COM(2020)0823),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odporności podmiotów krytycznych (COM(2020)0829),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę” (JOIN(2020)0018),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (COM(2020)0605),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 13 września 2017 r. pt. „Odporność, prewencja i obrona: budowa solidnego bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej” (JOIN(2017)0450),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
 - uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej, które odbyło się 10 i 11 marca 2022 r., formalne posiedzenie Rady Europejskiej z 24 i 25 marca 2022 r., oraz nadzwyczajny szczyt NATO z 24 marca 2022 r.,
 - uwzględniając oświadczenie członków Rady Europejskiej z 26 lutego 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony,
 - uwzględniając nowy program strategiczny na lata 2019–2024 przyjęty przez Radę

²⁰ Dz.U. L 180 z 21.5.2021, s. 149.

²¹ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 26.

²² Dz.U. L 411 z 7.12.2020, s. 1.

Europejską 20 czerwca 2019 r.,

- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r., 26 czerwca 2015 r., 15 grudnia 2016 r., 9 marca 2017 r., 22 czerwca 2017 r., 20 listopada 2017 r. oraz 15 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, a także konkluzje z dnia 24 stycznia 2022 r. w sprawie sytuacji w zakresie europejskiego bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 25 listopada 2013 r., 18 listopada 2014 r., 18 maja 2015 r., 27 czerwca 2016 r., 14 listopada 2016 r., 18 maja 2017 r., 17 lipca 2017 r., 25 czerwca 2018 r., 17 czerwca 2019 r., 10 grudnia 2019 r., 17 czerwca 2020 r., 12 października 2020 r., 20 listopada 2020 r., 7 grudnia 2020 r. oraz 10 maja 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2020 r. w sprawie działań zewnętrznych UE w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczania tych zjawisk,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie dodatkowych działań na rzecz zwiększenia odporności i przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 19 listopada 2018 r. w sprawie ustanowienia umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie ram wspólnej unijnej reakcji dyplomatycznej na szkodliwe działania cybernetyczne („zestaw narzędzi dla dyplomacji cyfrowej”),
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z pierwszego cyklu skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), przedstawione Radzie na jej posiedzeniu 20 listopada 2020 r.,
- uwzględniając globalną strategię zatytułowaną „Wspólna wizja, wspólne działanie: Silniejsza Europa – Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawioną przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 28 czerwca 2016 r.,

- uwzględniając wspólne deklaracje przyjęte podczas szczytów Partnerstwa Wschodniego w 2009 r. w Pradze, w 2011 r. w Warszawie, w 2013 r. w Wilnie, w 2015 r. w Rydze, w 2017 r. w Brukseli i w 2021 r. w Brukseli,
- uwzględniając wspólną deklarację parlamentarnych komisji spraw zagranicznych Trójki Stowarzyszonych, a także deklaracje Polski i Litwy przyjęte 13 grudnia 2021 r. w sprawie wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania praw człowieka na terytoriach krajów należących do Partnerstwa Wschodniego okupowanych przez Rosję,
- uwzględniając protokół z Mińska z 5 września 2014 r., memorandum z Mińska z 19 września 2014 r. i pakiet środków służących wdrożeniu porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z 17 lutego 2015 r.,
- uwzględniając spotkania trójstronne z 14 grudnia 2021 r. i 6 kwietnia 2022 r. między przewodniczącym Rady Europejskiej Charlesem Michelem, prezydentem Republiki Azerbejdżanu Ilhamem Alijewem oraz premierem Republiki Armenii Nikołem Paszynianem,
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie współpracy UE-NATO z 10 lipca 2018 r. oraz wspólną deklarację UE-NATO z 8 lipca 2016 r.,
- uwzględniając szóste sprawozdanie z 17 maja 2021 r. z postępów w realizacji wspólnego zestawu propozycji zatwierdzonych przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając wspólny zestaw 74 propozycji w zakresie realizacji podpisanej w Warszawie wspólnej deklaracji zatwierdzonej przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i ONZ z 24 stycznia 2022 r. w sprawie wzmocnienia strategicznego partnerstwa ONZ–UE na rzecz operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego: priorytety na lata 2022–2024,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, Akt końcowy z Helsinek z 1975 r. Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Paryską Kartę Nowej Europy z 1990 r., Kodeks postępowania OBWE w odniesieniu do polityczno-wojskowych aspektów bezpieczeństwa z dnia 3 grudnia 1994 r., memorandum w sprawie gwarancji bezpieczeństwa w związku z przystąpieniem Ukrainy do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej z dnia 5 grudnia 1994 r. (memorandum budapeszteńskie o gwarancjach bezpieczeństwa) oraz dokument wiedeński z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie środków budowy zaufania i bezpieczeństwa,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 lipca 2021 r. na temat współpracy między UE a NATO w kontekście stosunków transatlantyckich²³,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 maja 2021 r. w sprawie jeńców wojennych

²³ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 105.

- pojmanyh w czasie ostatniego konfliktu między Armenią i Azerbejdżanem²⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz dyrektywy 2009/43/WE w sprawie transferów produktów związanych z obronnością²⁵,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 lutego 2021 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Ukrainą²⁶,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2020 r.²⁷,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2020 r.²⁸,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2020 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Mołdawią²⁹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 16 września 2020 r. w sprawie wdrażania układu o stowarzyszeniu UE z Gruzją³⁰,
 - uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Partnerstwa Wschodniego przed szczytem w czerwcu 2020 r.³¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 grudnia 2018 r. w sprawie mobilności wojskowej³²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 13 czerwca 2018 r. w sprawie cyberobrony³³,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rosji, zwłaszcza w sprawie działań Rosji na terytorium krajów Partnerstwa Wschodniego, bezprawnej aneksji Krymu, naruszeń praw Tatarów krymskich, okupacji części terytorium Ukrainy, Gruzji i Republiki Mołdawii oraz związanej z tym tzw. borderyzacji, a także wrogiej propagandy i dezinformacji skierowanej przeciwko UE i krajom Partnerstwa Wschodniego,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0168/2022),

²⁴ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 156.

²⁵ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 54.

²⁶ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 87.

²⁷ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 78.

²⁸ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 64.

²⁹ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 136.

³⁰ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 40.

³¹ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 114.

³² Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 22.

³³ Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 57.

- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie jest częścią polityki sąsiedztwa UE oraz że UE stosuje kompleksowe podejście do bezpieczeństwa i odporności, w tym na zagrożenia cybernetyczne i hybrydowe, które zmierza w szczególności do zacieśnienia stosunków z sześcioma krajami Partnerstwa Wschodniego: Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Republiką Mołdawii i Ukrainą, aby wesprzeć promowanie pokoju, stabilności, odporności, wspólnego dobrobytu, zrównoważonego rozwoju i reform oraz bezpieczeństwa ludzkiego w sąsiedztwie wschodnim UE, a także by wzmocnić współpracę gospodarczą, wspierać międzysektorowe reformy i przyczynić się do ogólnego zwiększenia odporności krajów, w duchu współwłasności i odpowiedzialności;
- B. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie dąży do poprawy stabilności, dobrobytu i wzajemnej współpracy oraz większego zaangażowania na rzecz niezbędnych reform; mając na uwadze, że należy pilnie wzmocnić pokojowe rozwiązywanie konfliktów w państwach Partnerstwa Wschodniego, w szczególności za pośrednictwem wielostronnych strategii i forów takich jak OBWE; mając na uwadze, że należy opracować strategię w celu lepszego uregulowania aspektów bezpieczeństwa polityki UE dotyczącej Partnerstwa Wschodniego, przyjmując za punkt wyjścia potrzeby odpowiednich krajów partnerskich w zakresie bezpieczeństwa, ponieważ destabilizacja regionu Partnerstwa Wschodniego stanowi poważne zagrożenie globalne oraz zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa krajów Partnerstwa Wschodniego i kontynentu europejskiego;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach Partnerstwo Wschodnie mierzyło się z poważnymi naruszeniami prawa międzynarodowego, zagrożeniami bezpieczeństwa i konfliktami, które doprowadziły do obecnej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że bezpieczeństwo i pokój w sąsiedztwie wschodnim zakłada poszanowanie i przestrzeganie prawa międzynarodowego, integralności terytorialnej oraz podstawowych praw i wolności; mając na uwadze, że UE powinna dołożyć wszelkich wysiłków, by wesprzeć kraje Partnerstwa Wschodniego w odzyskaniu pełnej suwerenności i kontroli nad ich terytoriami; mając na uwadze, że wyraźne zaangażowanie UE na rzecz europejskiej perspektywy krajów stowarzyszonych Partnerstwa Wschodniego ma kluczowe znaczenie dla reform prodemokratycznych oraz dla bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu ich społeczeństw;
- D. mając na uwadze, że UE i partnerzy uczestniczący w Partnerstwie Wschodnim wspólnie zdecydowali o pogłębieniu współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, obejmującej zwiększanie zdolności krajów Partnerstwa Wschodniego do radzenia sobie z zagrożeniami hybrydowymi i cybernetycznymi; mając na uwadze, że należy nadal koncentrować się na konwencjonalnych zagrożeniach, pamiętając o ostatnich wydarzeniach, które miały miejsce na szerszym obszarze dawnego Związku Radzieckiego;
- E. mając na uwadze, że główne cele Partnerstwa Wschodniego są korzystne dla wszystkich krajów sąsiedztwa, w tym Rosji, ponieważ przyczyniają się do zwiększenia stabilności regionu za pomocą środków, które utrzymują w mocy prawo międzynarodowe, zapewniają poszanowanie integralności terytorialnej oraz traktatów regulujących stosunki między państwami i które wzmocniają dobre rządy, demokrację, praworządność, poszanowanie praw człowieka i dobre sąsiedztwo przez promowanie

pokoju, stabilności, wspólnego dobrobytu i perspektyw dla społeczeństw wszystkich krajów Partnerstwa Wschodniego; mając na uwadze, że destabilizacja w regionie Partnerstwa Wschodniego stanowi poważne zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w UE i na całym świecie;

- F. mając na uwadze, że szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbył się 15 grudnia 2021 r., potwierdził suwerenne prawo każdego partnera do decydowania o własnym poziomie ambicji i celach w stosunkach z UE;
- G. mając na uwadze, że w wyniku szczytu Partnerstwa Wschodniego z 2021 r. wzmożono wysiłki na rzecz wzmocnienia odporności, strategicznej komunikacji i walki z dezinformacją, poprawy bezpieczeństwa oraz wspierania dialogu na temat cyberbezpieczeństwa i współpracy w obszarach WPBiO;
- H. mając na uwadze, że na terytoriach wszystkich krajów Partnerstwa Wschodniego, z wyjątkiem Białorusi, toczy się konflikt terytorialny, który Rosja wywołała lub w którym bierze udział;
- I. mając na uwadze, że 22 lutego 2022 r. obie izby rosyjskiego parlamentu – Rada Federacji i Duma Państwowa – jednogłośnie poparły uznanie separatystycznych obwodów Ukrainy, Doniecka i Ługańska, za niepodległe państwa;
- J. mając na uwadze, że 23 lutego rosyjski parlament w wyniku głosowania zezwolił prezydentowi Putinowi na wykorzystanie rosyjskiej armii poza krajem do „wspierania separatystów w Ukrainie”;
- K. mając na uwadze, że 24 lutego prezydent Rosji Władimir Putin ogłosił w nagrany wcześniej wystąpieniu telewizyjnym, że zlecił „specjalną operację wojskową” we wschodniej Ukrainie; mając na uwadze, że kilka minut później doszło do ataków raketowych w kilkudziesięciu miastach w całym kraju, w tym w stolicy Ukrainy; mając na uwadze, że o świcie wojska i pojazdy opancerzone przekroczyły granicę rosyjską na wschodzie Ukrainy, a także z Białorusi na północy i z nielegalnie zaanektowanego przez Rosję Krymu na południu;
- L. mając na uwadze, że 27 lutego prezydent Putin podjął decyzję o postawieniu rosyjskich sił jądrowych i raketowych w najwyższy stan gotowości do walki;
- M. mając na uwadze, że 24 lutego 2022 r. – po zgromadzeniu ponad 200 tys. żołnierzy w formacji ofensywnej na granicy Ukrainy oraz wzmocnieniu swojej taktyki w wojnie hybrydowej i cybernetycznej przeciwko władzom ukraińskim wyłonionym w wyborach – Rosja rozpoczęła pełną inwazję na Ukrainę przez jej północną, wschodnią i południową granicę oraz Morze Czarne, a jednocześnie przeprowadziła zmasowany ostrzał obszarów cywilnych, wykorzystując wyższość swoich sił powietrznych i marynarki wojennej oraz uzbrojenia; mając na uwadze, że jest to największy konflikt zbrojny w Europie od czasu drugiej wojny światowej;
- N. mając na uwadze, że pomimo początkowych niepowodzeń w związku z zaciekłym oporem ukraińskim siły rosyjskie przeprowadziły ofensywę oraz ataki lotnicze, artyleryjskie i raketowe na cele cywilne i infrastrukturę cywilną, w tym znane korytarze ewakuacyjne;

- O. mając na uwadze, że 13 marca Rosja nasiliła napastnicze działania wojenne w Ukrainie, prowadząc ataki na główną bazę wojskową w odległości mniejszej niż 16 km od granicy z Polską, co spowodowało śmierć co najmniej 35 osób i obrażenia 134 osób i dodatkowo zwiększyło napięcia w regionie;
- P. mając na uwadze, że Rosja pod rządami prezydenta Putina kontynuuje wojnę napastniczą i prowadzi ciągłą wojnę hybrydową przeciwko krajom Partnerstwa Wschodniego, której stałym elementem są groźby użycia siły w całym regionie, agresja zbrojna i nielegalna okupacja mające osłabiać i destabilizować państwa politycznie i utrzymać je w strefie wpływów jednostronnie ogłoszonej przez Moskwę, która faktycznie lekceważy suwerenne prawo krajów Partnerstwa Wschodniego do integralności terytorialnej, do dokonywania własnych wyborów w zakresie polityki zagranicznej i do wyboru własnych sojuszy, co jest sprzeczne z odnośnymi zasadami OBWE zapisanymi w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r., Karcie paryskiej z 1990 r., a także w dokumencie stambulskim (z 1999 r.) i deklaracji z Astany (z 2010 r.); mając na uwadze, że agresywne działania Rosji i podejmowane przez nią próby osłabienia europejskiego porządku bezpieczeństwa powodują niestabilność zarówno w regionie, jak i poza nim, a także mają na celu osłabienie i podważenie roli UE w regionie;
- Q. mając na uwadze, że bezpośrednia agresja wojskowa Rosji na Gruzję w 2008 r. i późniejsza okupacja 20 % jej terytoriów, inwazja, tymczasowa okupacja i bezprawna aneksja Krymu w 2014 r. oraz wsparcie dla separatystów w Doniecku i Ługańsku zdestabilizowały region i posłużyły za precedens, który doprowadził do rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i do jednoznacznego naruszenia suwerenności, niepodległości, jedności i integralności terytorialnej Gruzji i Ukrainy; mając na uwadze, że UE potępiła z mocą te działania i zdecydowanie powtórzyła swoją determinację, by nie uznawać nielegalnie zaanektowanych i okupowanych przez Rosję regionów, które Rosja wykorzystywała do napaści na niektóre kraje Partnerstwa Wschodniego, co skłoniło państwa członkowskie i UE do przyjęcia szeregu restrykcji; mając na uwadze, że działania Rosji pokazały, że sprzeciwia się ona aspiracjom krajów Partnerstwa Wschodniego dotyczącym wstąpienia do UE lub NATO i jest zdecydowana przeciwstawić się wszelkim próbom wspierania demokratycznego rozwoju w regionie, który uważa za „bliską zagranicę”, oraz zniweczyć te próby; mając na uwadze, że „bliska zagranica” jest nadal postrzegana przez Kreml jako rosyjska strefa wpływów;
- R. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie ujawnia poważne luki w systemie bezpieczeństwa państw członkowskich i aspirujących krajów UE, zwłaszcza państw w regionach Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego;
- S. mając na uwadze, że Białoruś pomagała i współuczestniczyła w rosyjskiej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie, umożliwiając rosyjskim siłom zbrojnym przeprowadzanie tygodniowych ćwiczeń wojskowych na terytorium Białorusi, zanim zezwoliła na wykorzystanie własnego terytorium do rozpoczęcia inwazji na Ukrainę;
- T. mając na uwadze, że w rosyjskich ćwiczeniach wojskowych ZAPAD, zorganizowanych we wrześniu 2021 r. wspólnie z Białorusią i kilkoma innymi krajami należącymi do Organizacji Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (OUBZ), której przewodzi Rosja, uczestniczyło aż 200 tys. żołnierzy szkolonych w zwalczaniu sił partyzanckich, działaniach wojennych na terenach miejskich oraz atakach cybernetycznych, co

stanowiło nieprzejrzysty pokaz siły; mając na uwadze, że Rosja i Białoruś regularnie prowadzą wspólne ćwiczenia wojskowe i przyjęły wspólną doktrynę wojskową; mając na uwadze, że wspólne ćwiczenia wojskowe Rosji i Białorusi „Związkowa Stanowczość 2022” miały pokazać, że zaległości Rosji w budowaniu zdolności wojskowych szybko się zmniejszają, natomiast coraz bliższy realizacji jest jej cel pogłębienia jej stosunków politycznych i wojskowych z krajami OUBZ; mając na uwadze, że te ćwiczenia wojskowe okazały się szkoleniem w celu przeprowadzenia ostatecznie inwazji i wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjskie wojska stacjonujące na Białorusi stanowią zagrożenie dla Ukrainy, Polski, Litwy i całej Europy oraz mogą być częścią ostatecznego planu podporządkowania i okupacji Białorusi;

- U. mając na uwadze, że nielegalny reżim Aleksandra Łukaszenki, dążący do utrzymania się przy władzy, zacieśnił stosunki z Rosją Władimira Putina, zgodził się na pogłębienie integracji w ramach Państwa Związkowego, na przyjęcie wojsk rosyjskich rozmieszczonych wzdłuż granicy białorusko-ukraińskiej i zobowiązał się do walki u boku Rosji w razie wojny;
- V. mając na uwadze, że Białoruś ponosi winę za wybuch wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ponieważ zezwoliła na inwazję Rosji z białoruskiego terytorium i poparła tę inwazję, a tym samym wyraźnie pokazała swoją lojalność polityczną i spowodowała silny i wzmocniony system sankcji UE wobec Białorusi;
- W. mając na uwadze, że żadna współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony nie powinna uwzględniać udziału nielegalnego reżimu Aleksandra Łukaszenki, ponieważ wszelkie potencjalne działania mogą zostać wykorzystane przeciwko państwom członkowskim UE lub do ucisku narodu białoruskiego;
- X. mając na uwadze, że po masowych demonstracjach przeciwko oszustwom wyborczym popełnianym na wielką skalę reżim białoruski jeszcze bardziej nasilił w kraju brutalne represje wobec dużej części obywateli Białorusi, którzy aspirują do demokratycznego społeczeństwa, i porzucił swój cel, jakim było zacieśnienie stosunków z UE; mając na uwadze, że Białoruś zawróciła z kursu demokratyzacji i potraktowała instrumentalnie migrantów podczas kryzysu na granicy między UE a Białorusią, a także mając na uwadze, że Białoruś nadal zwalcza wewnętrzne aspiracje do liberalizacji oraz destabilizuje i dzieli państwa członkowskie UE, dążąc do zniesienia ukierunkowanych sankcji UE wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za brutalne represje; mając na uwadze, że reżim Łukaszenki, który prowadzi wojnę hybrydową, zagraża stabilności regionalnej i, ze szkodą dla bezpieczeństwa lotniczego, zmusił samolot linii lotniczych Ryanair do lądowania w Mińsku, co spowodowało nałożenie sankcji przez UE;
- Y. mając na uwadze, że 27 lutego 2022 r. Białoruś zatwierdziła nową konstytucję, w której zrezygnowała ze statusu kraju nieposiadającego broni jądrowej;
- Z. mając na uwadze, że w następstwie decyzji Rosji o oficjalnym uznaniu Donieckiej Republiki Ludowej i Ługańskiej Republiki Ludowej 21 lutego 2022 r. prezydent Rosji Władimir Putin oświadczył, że porozumienia mińskie „już nie istnieją” i że Ukraina powinna jest winna, że do tego doszło; mając na uwadze, że format normandzki i porozumienia mińskie I i II dotychczas nie przyniosły skutków i nie zakończyły działań wojennych między Ukrainą a wspieranymi przez Rosję siłami i nielegalnymi

ugrupowaniami zbrojnymi w niektórych obszarach obwodów donieckiego i ługańskiego w Ukrainie; mając na uwadze, że przyszłość formatu normandzkiego oraz porozumień mińskich I i II jest wysoce niepewna, ponieważ międzynarodowy konflikt zbrojny w Ukrainie spowodował śmierć tysięcy osób, przesiedlenie około 10 mln osób i ponad 4 mln uchodźców; mając na uwadze, że nadal każdego dnia na skutek ostrzałów i wymiany ognia ludzie ponoszą rany i giną;

- AA. mając na uwadze, że zagrożenia dla sąsiedztwa wschodniego obejmują nie tylko zachowanie i działania Rosji, ale również wiele innych zagrożeń, w tym wpływ innych reżimów autorytarnych, terroryzm, przestępczość zorganizowaną, handel ludźmi, korupcję, instrumentalne traktowanie nieuregulowanej migracji, dezinformację, zmianę klimatu, cyberataki, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, zanieczyszczenie środowiska w wyniku konfliktów zbrojnych, wykorzystywanie dostaw energii jako broni, działania hybrydowe oraz szereg innych zagrożeń dla spójności społeczeństw w sąsiedztwie;
- AB. mając na uwadze, że zagrożenia hybrydowe obejmują systematyczne łączenie wojny informacyjnej, sprawnego przemieszczania sił, masowej wojny cybernetycznej oraz coraz większego stosowania nowych i przełomowych technologii od dna morza po przestrzeń kosmiczną, z wykorzystaniem zaawansowanych powietrznych i satelitarnych systemów rozpoznawczych oraz systemów uderzeniowych, przy czym wszystkie te działania są możliwe dzięki zaawansowanej technologii sztucznej inteligencji (AI), przetwarzaniu kwantowemu, w coraz większym stopniu „inteligentnym” technologiom roju dronów, ofensywnym zdolnościom cybernetycznym, hipersonicznym systemom raketowym, nanotechnologii i wojnie biologicznej;
- AC. mając na uwadze, że nie można wykluczyć, że działania Rosji będą eskalować i że użyje ona broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej; mając na uwadze, że UE była wysoce zaniepokojona erozją światowego systemu rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń;
- AD. mając na uwadze, że siły rosyjskie rozpoczęły ataki wojskowe na elektrownie jądrowe w Czarnobylu i Zaporozżu, przejęły kontrolę nad elektrowniami i przetrzymywały ich pracowników przez wiele tygodni, a Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej uniemożliwiono dostęp do danych przekazywanych z tych obiektów i monitorowanie materiałów jądrowych; mając na uwadze, że w razie dalszych działań wojennych przedmiotem ataków mogą być inne elektrownie w Ukrainie;
- AE. mając na uwadze, że Moskwa rozpoczęła kampanię dezinformacyjną, w której zarzuca Stanom Zjednoczonym, że pracują nad bronią biologiczną w Ukrainie; mając na uwadze, że chińskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych poparło twierdzenia Rosji;
- AF. mając na uwadze, że Rosja wezwała do zwołania posiedzenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w celu omówienia zarzutów dotyczących użycia broni biologicznej;
- AG. mając na uwadze, że oficjalna rosyjska kampania dezinformacyjna może stworzyć podstawy do zastosowania broni biologicznej; mając na uwadze, że dezinformacja otaczająca broń biologiczną może stanowić pretekst do jej ostatecznego wykorzystania;
- AH. mając na uwadze, że sponsorowane przez Rosję kampanie dezinformacyjne i ingerencje

hybrydowe zagrażają rozwojowi praworządności, instytucji demokratycznych i perspektywy europejskiej w krajach Partnerstwa Wschodniego; mając na uwadze, że dezinformacja wprowadza w błąd ludność krajów Partnerstwa Wschodniego, szerzy brak zaufania do procesów demokratycznych i tradycyjnych mediów, polaryzuje społeczeństwa, podważa znaczenie praw człowieka, pogarsza warunki życia mniejszości i grup szczególnie wrażliwych, a także ogólnie obniża bezpieczeństwo wewnętrzne krajów Partnerstwa Wschodniego;

- AI. mając na uwadze, że Rosja dąży do zlikwidowania dotychczasowego i nakreślenia nowego europejskiego porządku bezpieczeństwa, w tym uzyskania od wspólnoty transatlantyckiej obietnicy, że Ukraina i Gruzja nie zostaną przyjęte do NATO, oraz żąda wycofania oddziałów NATO z niektórych państw członkowskich UE, a tym samym lekceważy podstawowe zasady bezpieczeństwa europejskiego uzgodnione przez kraje europejskie, w tym przez Rosję; mając na uwadze, że fakt, iż oddziały rosyjskie dokonały inwazji na Ukrainę przez terytorium Białorusi w celu wsparcia rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ilustruje, czego Rosja domaga się od swoich sojuszników, a tym samym pokazuje, że nadal stanowi ona poważne zagrożenie dla Polski, państw bałtyckich, innych krajów Partnerstwa Wschodniego i całej Europy;
- AJ. mając na uwadze, że UE, NATO i ich państwa członkowskie opowiadają się za pokojowym rozwiązaniem dyplomatycznym, które doprowadziłoby do natychmiastowego zakończenia przez Rosję wszystkich działań wojskowych w Ukrainie i bezwarunkowego wycofania wszystkich sił zbrojnych i sprzętu wojskowego z całego uznanego przez społeczność międzynarodową terytorium Ukrainy, a także za działaniami państw członkowskich na rzecz zwiększenia odporności Ukrainy i jej zdolności do obrony; mając na uwadze, że Rosja celowo i świadomie ignorowała Unię Europejską w dialogu i negocjacjach w sprawie sytuacji w Ukrainie, podczas gdy sprawa ta dotyczy bezpieczeństwa UE; mając na uwadze, że bez udziału państw europejskich nie mogą toczyć się żadne rozmowy o bezpieczeństwie europejskim; mając na uwadze, że OBWE jest jedyną organizacją europejską, która skupia wszystkie kraje europejskie, w tym Rosję, Azję Środkową i partnerów transatlantyckich; mając na uwadze, że OBWE pozostaje odpowiednią strukturą do dyskusji o tym, jak wzmocnić wspólny europejski porządek bezpieczeństwa w interesie wszystkich; mając na uwadze, że podejmowane są znaczne wysiłki, aby utrzymać intensywną współpracę między UE, jej państwami członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi oraz między samymi państwami członkowskimi w kwestii rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że intensywne rozmowy dwustronne w sprawie trwającej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie nie przyniosły żadnego przełomu w kierunku trwałego rozwiązania tego kryzysu;
- AK. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada do Spraw Zagranicznych, w których uczestniczyli zarówno ministrowie spraw zagranicznych, jak i ministrowie obrony, spotkały się wielokrotnie, aby omówić rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i podjąć decyzję na temat strategii postępowania UE w tej sprawie; mając na uwadze, że UE w reakcji na napaść wojskową Federacji Rosyjskiej na Ukrainę stosuje coraz surowsze sankcje; mając na uwadze, że w obliczu wojny Rosji przeciwko Ukrainie odbyły się wymiany poglądów na temat porządku bezpieczeństwa Europy między posłami do Parlamentu Europejskiego a wiceprzewodniczącym Komisji /wysokim przedstawicielem; mając na uwadze, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Podkomisja

Bezpieczeństwa i Obrony Parlamentu zorganizowały wyjazd ad hoc do Ukrainy od 30 stycznia do 2 lutego 2022 r.;

- AL. mając na uwadze, że OBWE pozostaje odpowiednią strukturą do dyskusji o tym, jak wzmocnić wspólny europejski porządek bezpieczeństwa w interesie wszystkich;
- AM. mając na uwadze, że w bezpośredniej reakcji na napaść Rosji na Ukrainę państwa członkowskie UE, w szczególności Niemcy, znacznie zwiększyły swoje budżety na obronę;
- AN. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich udziela Ukrainie dwustronnej pomocy wojskowej, aby pomóc ukraińskim siłom zbrojnym w obronie suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy;
- AO. mając na uwadze, że szereg państw członkowskich UE postanowiło odpowiedzieć pozytywnie na prośby Ukrainy o sprzęt wojskowy; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich UE, począwszy od państw bałtyckich i Polski, wysłało na Ukrainę broń, aby pomóc ukraińskim siłom zbrojnym odeprzeć inwazję rosyjskich sił zbrojnych dzięki zaawansowanej technologicznie broni; mając na uwadze, że litewsko-polsko-ukraińska brygada jest pierwszą i największą strukturą szkoleniową i manewrową między siłami zbrojnymi Europy i Ukrainy;
- AP. mając na uwadze, że UE przyjęła dwa środki pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, które przyczynią się do wzmocnienia zdolności i odporności ukraińskich sił zbrojnych oraz do ochrony ludności cywilnej przed trwającą agresją wojskową; mając na uwadze, że środki pomocy o łącznej wartości 1,5 mld EUR sfinansują dostawy sprzętu i zaopatrzenia dla ukraińskich sił zbrojnych, w tym – po raz pierwszy – sprzętu śmiertelności;
- AQ. mając na uwadze, że w listopadzie 2021 r. Rada ogłosiła pakiet 14 nowych projektów PESCO dotyczących bezpieczeństwa lądowego, morskiego, powietrznego, cybernetycznego i kosmicznego; mając na uwadze, że 22 lutego 2022 r. zespół szybkiego reagowania na cyberincydenty finansowany w ramach PESCO ogłosił oddelegowanie ekspertów w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, aby pomóc w zwalczaniu rosyjskich cyberataków na podmioty ukraińskie;
- AR. mając na uwadze, że przyjęty niedawno Strategiczny kompas musi zapewnić WPBiO ambitne cele polityczne i strategiczne, zdolności i zasoby niezbędne do wprowadzenia pozytywnych zmian, zwłaszcza w jej strategicznym sąsiedztwie; mając na uwadze, że wola polityczna wśród państw członkowskich UE ma kluczowe znaczenie dla realizacji Strategicznego kompasu; mając na uwadze, że Strategiczny kompas ma wpłynąć pozytywnie na szybkość i impakt wspólnej reakcji na wyzwania geopolityczne i globalne, traktując priorytetowo prawdziwą europejską obronę przed pojawiającymi się zagrożeniami;
- AS. mając na uwadze, że Komisja przyjęła nowy nadzwyczajny pakiet pomocy makrofinansowej dla Ukrainy w wysokości 1,2 mld EUR, aby pomóc temu krajowi sprostać obecnym wyzwaniom gospodarczym i geopolitycznym oraz zaspokoić jego potrzeby finansowe wynikające z agresywnych działań Rosji; mając na uwadze, że Komisja przydzieli również Ukrainie dodatkowe 120 mln EUR, znacznie zwiększając w

tym roku dwustronną pomoc dla tego kraju w postaci dotacji; mając na uwadze, że UE będzie nadal inwestować w przyszłość Ukrainy za pośrednictwem planu gospodarczo-inwestycyjnego, którego celem jest uruchomienie środków na inwestycje o wartości do 6,5 mld EUR w ciągu najbliższych kilku lat;

- AT. mając na uwadze, że UE i jej sojusznicy przyjęli szeroko zakrojone i bezprecedensowe pakiety sankcji i środków w odpowiedzi na rosyjskie akty agresji na integralność terytorialną Ukrainy, uniemożliwiając Rosji dostęp do zachodnich rynków kapitałowych, zamrażając aktywa i zakazując transakcji w trzech rosyjskich bankach, a także wykluczając najważniejsze banki z systemu SWIFT;
- AU. mając na uwadze, że sankcje w sektorze energetycznym utrudniają Rosji modernizację rafinerii ropy naftowej i zwiększają jej koszty; mając na uwadze, że UE zakazała wywozu, sprzedaży lub dostarczania rosyjskim liniom lotniczym statków powietrznych i związanego z nimi sprzętu, a także wszelkich związanych z tym napraw, konserwacji lub usług finansowych; mając na uwadze, że Zachód zamknął przestrzeń powietrzną dla wszystkich statków powietrznych będących własnością Rosji, zarejestrowanych lub kontrolowanych przez Rosję; mając na uwadze, że te statki powietrzne nie będą już w stanie lądować i startować z terytorium UE i jej sojuszników ani przelatywać nad tym terytorium; mając na uwadze, że Zachód rozszerza zakres kontroli wywozu towarów podwójnego zastosowania, aby ograniczyć dostęp Rosji do kluczowych technologii, takich jak półprzewodniki lub nowoczesne oprogramowanie; mając na uwadze, że UE zakazała wstępu rosyjskim dyplomatom oraz powiązanim z nimi grupom i przedsiębiorcom, rosyjskim mediom państwowym Rosja Today i Sputnik, a także ich filiom; mając na uwadze, że w piątym pakiecie sankcji UE ujęto dodatkowo 217 osób i 18 podmiotów oraz dodano do listy sankcji embargo na węgiel;
- AV. mając na uwadze, że sankcje nałożone na Rosję i Białoruś stanowią bezprecedensowy przykład jedności państw członkowskich UE i spowodowały znaczne szkody gospodarcze dla kluczowych filarów rosyjskiej i białoruskiej gospodarki, co do tej pory doprowadziło do tymczasowego gwałtownego załamania rubla, zwiększonego ryzyka niewykupienia obligacji, tymczasowego zamknięcia moskiewskiej giełdy papierów wartościowych, ogromnego ograniczenia rosyjskiego handlu ropą oraz wykluczenia Rosji z wielu organizacji międzynarodowych;
- AW. mając na uwadze, że sankcje wobec Rosji przynoszą rzeczywiste szkody i mogą wywołać recesję; mając na uwadze, że doszło do tymczasowego załamania rubla, wzrosło ryzyko niewykupienia obligacji, zamknięto moskiewską giełdę papierów wartościowych, a rosyjski handel ropą naftową przynosi coraz mniej dochodów;
- AX. mając na uwadze, że 28 lutego 2022 r. Ukraina złożyła formalny wniosek o członkostwo w UE, a 3 marca 2022 r. wnioski o członkostwo w UE złożyły Republika Mołdawii i Gruzja;
- AY. mając na uwadze, że w związku z napaścią Rosji na Ukrainę państwa członkowskie muszą stawić czoła bezprecedensowej liczbie wysiedleńców, ponieważ Ukraińcy uciekają w bezpieczne miejsca; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców spodziewa się, że liczba uchodźców wyniesie od 6 do 8 mln; mając na uwadze, że większość uchodźców uciekła do sąsiadujących państw

członkowskich UE, w szczególności do Polski, Rumunii, na Węgry i Słowację, a także do i tak już niestabilnego sąsiada Ukrainy, Republiki Mołdawii, co doprowadziło do ogromnej presji związanej z koniecznością zapewnienia możliwości przesiedlenia i pomocy; mając na uwadze, że Komisja uruchomiła Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, aby wesprzeć Ukrainę i kraje sąsiadujące; mając na uwadze, że przyjęła wniosek ustawodawczy zatytułowany „Działanie w ramach polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE)”; mając na uwadze, że Komisja zaproponowała istotne instrumenty finansowe, w tym 500 mln EUR z budżetu UE, przedłużenie okresu wdrażania środków finansowych dostępnych dla państw członkowskich w ramach funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 oraz wykorzystanie funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027;

- AZ. mając na uwadze, że niedługo po rozpoczęciu rosyjskiej inwazji Rada Europejska jednomyślnie uzgodniła uruchomienie po raz pierwszy dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony³⁴; na jej podstawie natychmiast przyznano status chroniony, a także dostęp do opieki zdrowotnej, edukacji, pracy i pobytu w UE wszystkim ukraińskim obywatelom, uchodźcom i rezydentom długoterminowym uciekającym z Ukrainy;
- BA. mając na uwadze, że Inicjatywa Trójmorza (3SI), obejmująca dwanaście krajów położonych we wschodniej i południowej części UE oraz około 112 milionów obywateli współpracujących na rzecz rozwoju infrastruktury, energetyki, transportu i sieci cyfrowych, jest ważnym osiągnięciem, które można rozszerzyć na kraje Partnerstwa Wschodniego w celu dalszego zacieśniania więzi z UE;
- BB. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydowanie popiera międzynarodową Platformę Krymską uruchomioną w sierpniu 2021 r. w Kijowie przez Ukrainę, państwa członkowskie UE i innych partnerów międzynarodowych w celu rozwinięcia inicjatywy prezydenta Ukrainy; mając na uwadze, że platforma ta zapewnia ważną płaszczyznę konsultacji i koordynacji mającą na celu zwiększenie skuteczności międzynarodowej reakcji na trwającą nielegalną okupację Krymu, potwierdzenie nieuznawania aneksji Krymu oraz doprowadzenie do zakończenia okupacji Krymu i jego pokojowego powrotu pod kontrolę Ukrainy; mając na uwadze, że platforma stanowi odpowiedź na rosyjską wojnę napastniczą, ponieważ umożliwia wywieranie większej międzynarodowej presji na Kreml, zapobieganie dalszym naruszeniom praw i ochronę ofiar okupującego reżimu;
- BC. mając na uwadze, że Rosja kontynuuje nielegalną paszportyzację obywateli ukraińskich na tymczasowo okupowanych terytoriach ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego;
- BD. mając na uwadze, że 26 lutego 2022 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ sporządziła tekst, w którym potępiła rosyjską inwazję na Ukrainę; Rosja zawetowała ten tekst, a Chiny i Zjednoczone Emiraty Arabskie wstrzymały się od głosu;

³⁴ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami, Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12.

- BE. mając na uwadze, że 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło niewiążącą rezolucję wzywającą do natychmiastowego zaprzestania rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rezolucję przyjęto zdecydowaną większością głosów: 140 krajów głosowało za, przy 5 głosach przeciw i 38 głosach wstrzymujących się;
- BF. mając na uwadze, że 16 marca 2022 r. prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Karim Khan po powrocie z wizyty w Ukrainie stwierdził, że „jeżeli ataki są celowo skierowane przeciwko ludności cywilnej, to jest to przestępstwo, które moje służby mogą ścigać i w sprawie którego mogą prowadzić dochodzenie”;
- BG. mając na uwadze, że 7 kwietnia 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ zagłosowało za zawieszeniem uczestnictwa Rosji w pracach Rady Praw Człowieka ONZ;
- BH. mając na uwadze, że w odpowiedzi na niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazję Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r. NATO rozmieściło tysiące dodatkowych obronnych sił lądowych, powietrznych i morskich we wschodniej części Sojuszu; mając na uwadze, że Sojusz uruchomił siły odpowiedzi NATO;
- BI. mając na uwadze, że NATO pomaga koordynować wnioski Ukrainy o pomoc i wspiera swoich sojuszników w dostarczaniu pomocy humanitarnej i pomocy nieśmiercionośnej;
- BJ. mając na uwadze, że NATO potwierdziło ponownie swoją politykę otwartych drzwi; mając na uwadze, że sojusznicy NATO utrzymują siły w stanie gotowości i wysyłają dodatkowe okręty i myśliwce do miejsc rozmieszczenia sił NATO w Europie Wschodniej, aby wzmocnić sojusznicze środki odstraszania i obrony;
- BK. mając na uwadze, że kilka rosyjskich bezzałogowych statków powietrznych dostało się do przestrzeni powietrznej kilku członków NATO i rozbiło się na ich terytoriach, co stanowi jawne naruszenie przestrzeni powietrznej państw członkowskich NATO;
- BL. mając na uwadze, że 8 marca 2022 r. prezydent Ukrainy Zełenski ogłosił, że nie będzie już dążyć do przystąpienia do NATO oraz że Ukraina jest gotowa do kompromisu w sprawie statusu kontrolowanych przez Rosję regionów separatystycznych Ukrainy: ługańskiego i donieckiego;
- BM. mając na uwadze, że UE powinna reagować na groźby Kremla nie tylko za pomocą „twardych” środków bezpieczeństwa, takich jak dostarczanie Ukrainie broni, aby pomóc jej się bronić, ale również poprzez wykorzystanie miękkiej siły instrumentów europejskich, takich jak przyznanie statusu kraju kandydującego;
- BN. mając na uwadze, że WPBiO musi opierać się na jeszcze ściślejszej koordynacji i współpracy z polityką obrony i odstraszania NATO oraz polityką otwartych drzwi, przy pełnym poszanowaniu ustaleń państw członkowskich UE w zakresie bezpieczeństwa, przy czym konieczna jest ścisła koordynacja między UE a NATO, aby zapewnić spójność między Strategicznym kompasem UE i kolejną koncepcją strategiczną NATO; mając na uwadze, że niektóre kraje Partnerstwa Wschodniego chcą przystąpić do NATO;
- BO. mając na uwadze, że między 2014 r. i początkiem wojny Stany Zjednoczone przekazały

Ukrainie ponad 2,9 mld USD na wsparcie w zakresie bezpieczeństwa, przy czym od 2021 r. roczny przydział wynosi 393 mln USD, co czyni Ukrainę największym pojedynczym odbiorcą zagranicznej pomocy wojskowej w Europie; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone szkolą też cztery brygady ukraińskich sił zbrojnych rocznie; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone dostarczyły Ukrainie sprzęt śmiertelny i ogłosiły ostatnio pakiet pomocowy o wartości 800 mln USD obejmujący broń ciężką, artylerię, drony i amunicję; całkowita kwota amerykańskiej pomocy w zakresie bezpieczeństwa dla Ukrainy wyniesie tym samym ponad 4 mld USD i ciągle rośnie od początku wojny;

- BP. mając na uwadze, że 27 stycznia 2022 r. parlament Zjednoczonego Królestwa i Rada Najwyższa Ukrainy podpisały umowę w sprawie zamówień wojskowych, aby zapewnić Ukrainie projekty inwestycyjne w latach 2022–2023; mając na uwadze, że umowa wojskowa ma wartość 1,7 mld GBP i ma na celu zwiększenie ukraińskiego potencjału marynarki wojennej;
- BQ. mając na uwadze, że od 9 lutego 2022 r. Zjednoczone Królestwo przeznaczyło 400 mln GBP na pomoc nadzwyczajną na rzecz Ukrainy, a także mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo oddelegowało tysiąc żołnierzy do wysłania do Europy Wschodniej w celu zapewnienia bezpieczeństwa uchodźcom ukraińskim;
- BR. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo zapewniło budowanie zdolności i szkolenia z nieśmiertelnych środków walki dla ponad 20 000 członków ukraińskich sił zbrojnych, a także dostarczyło systemy obronne; mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo zapewniło również Ukrainie broń śmiertelną;
- BS. mając na uwadze, że Kanada rozpoczęła operację UNIFIER, wojskowy program szkoleń i współpracy oraz projekt pomocy szkoleniowej dla policji i wspólnie przeszkoliła ponad 30 000 członków ukraińskich sił bezpieczeństwa i służb policyjnych, a także zapewniła sprzęt taktyczny i broń; mając na uwadze, że w okresie od stycznia do kwietnia 2022 r. Kanada przeznaczyła ponad 118 mln CAD na sprzęt wojskowy dla Ukrainy i przyznała 500 mln CAD dodatkowej pomocy wojskowej dla Ukrainy na rok budżetowy 2022–2023;
- BT. mając na uwadze, że Norwegia przekazała broń przeciwpancerną i systemy obrony powietrznej wraz z kompleksowym pakietem nieśmiertelnego sprzętu wojskowego, jak kamizelki kuloodporne, hełmy, racje polowe i inne podstawowe dostawy, a jednocześnie przeznaczyła ponad 40 mln EUR na wsparcie Ukrainy;
- BU. mając na uwadze, że Japonia przekazała Ukrainie nieśmiertelną broń wojskową, w tym kamizelki kuloodporne, hełmy, generatory energii i żywność, a także udzieliła Ukrainie pożyczki w wysokości 100 mln USD;
- BV. mając na uwadze, że Rada Doradcza ds. Reformy Obronnej, składająca się z ekspertów wysokiego szczebla ze Stanów Zjednoczonych, Zjednoczonego Królestwa, Kanady, Polski, Niemiec i Litwy, jest międzynarodowym organem doradczym najwyższego szczebla w Ukrainie;
- BW. mając na uwadze, że coraz aktywniejsza rola Chin w konkurencji w regionie o wpływy polityczne, społeczne i gospodarcze jest coraz bardziej widoczna w krajach

Partnerstwa Wschodniego, w których chińskie inwestycje, w tym za pośrednictwem inicjatywy Pasa i Szlaku, łączą tanie kredyty podnoszące wskaźniki zadłużenia, przy przewidywanym efekcie niewypłacalności w krajach Partnerstwa Wschodniego, co prowadzi do agresywnej rekompensaty, często w formie własności infrastruktury strategicznej i dostosowania polityki;

- BX. mając na uwadze, że wpływy państw trzecich, zwłaszcza Iranu, w krajach Partnerstwa Wschodniego są w dużej mierze skoncentrowane na Zakaukaziu, gdzie wieloletnie wpływy kulturowe, religijne, polityczne i gospodarcze Iranu stale rosną, co może zagrozić bezpieczeństwu i stabilności niektórych krajów Partnerstwa Wschodniego z powodu prób zamachów powiązanych z irańskimi agentami Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej w Gruzji i Azerbejdżanie, a także budzi dalsze zaniepokojenie w odniesieniu do działań UE na rzecz promowania bezpieczeństwa, stabilności i dobrego sąsiedztwa wśród krajów Partnerstwa Wschodniego;
- BY. mając na uwadze, że zapoczątkowany przez Azerbejdżan i trwający 44 dni konflikt zasadniczo zmienił polityczne, strategiczne i operacyjne status quo na Zakaukaziu, odnotowano w związku z nim tysiące ofiar, a dziesiątki tysięcy osób zostało wysiedlonych, a ponadto doprowadził on do wysłania przez Rosję około 2 tys. żołnierzy tzw. oddziałów pokojowych w obszar korytarza lacyńskiego oraz w rejon Górskiego Karabachu w ramach porozumienia o zawieszeniu broni z 10 listopada 2020 r.; mając na uwadze, że między Azerbejdżanem a Armenią nadal dochodzi do potyczek, a konflikt w Górskim Karabachu nie został zakończony; mając na uwadze, że Rosja nie będzie w stanie samodzielnie zakończyć konfliktu zapoczątkowanego w przestrzeni postsowieckiej; mając na uwadze, że brak wizji strategicznej i inicjatywy dyplomatycznej ze strony UE pozwolił Rosji, Turcji, Iranowi i innym podmiotom wzmocnić wpływy na Zakaukaziu;
- BZ. mając na uwadze, że główny gazociąg służący do dostaw gazu do Górskiego Karabachu został uszkodzony i od 8 marca 2022 r. to sporne terytorium nie ma dostępu do dostaw energii w wyniku trwających działań wojskowych między armeńskimi i azerbejdżańskimi siłami w Górskim Karabachu;
- CA. mając na uwadze, że na początku stycznia 2022 r. siły OUBZ (pod przewodnictwem wojsk rosyjskich i obejmujące także oddziały z Białorusi i Armenii) interweniowały w Kazachstanie, ponieważ poprosił o to rząd tego kraju, aby pomóc stłumić niepokoje społeczne w celu utrzymania obecnego reżimu i wykorzystania organizacji do wspierania własnych interesów;
- CB. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nadal zwiększa swoją bezprawną obecność wojskową na okupowanych terytoriach Gruzji (w Abchazji i Osetii Południowej) oraz rozbudowuje potencjał wojskowy, intensyfikuje manewry wojskowe, stosuje paszportyzację i zwiększa „borderyzację”, stawiając ogrodzenia z drutu kolczastego i inne bariery wzdłuż granicy administracyjnej, co poważnie destabilizuje sytuację w zakresie bezpieczeństwa w terenie oraz zagraża źródłom utrzymania ludności na obszarach dotkniętych konfliktem;
- CC. mając na uwadze, że powodzenie każdej misji WPBiO zależy od siły jej mandatu i poziomu woli politycznej i spójności państw członkowskich UE i krajów partnerskich, a

także od gotowości państw członkowskich do inwestowania własnych zasobów, aktywów, personelu i wiedzy fachowej;

- CD. mając na uwadze, że Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych UE (CPCC) będzie musiała rozważyć, w jaki sposób chronić rozmieszczone misje i personel cywilny UE przed takimi rosnącymi zagrożeniami;
- CE. mając na uwadze, że jeżeli misje WPBiO mają osiągnąć swoje cele, ich mandat powinien obejmować doradztwo i szkolenia w obszarze postępowania z nowymi i przełomowymi technologiami, które szybko wkraczają w środowisko „zamrożonych konfliktów”; mając na uwadze, że misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego muszą pozostać na miejscu przez taki okres, jaki państwa przyjmujące i państwa członkowskie uznają za konieczny do zagwarantowania realizacji celów misji;
- CF. mając na uwadze, że Rada omawia obecnie możliwości zwiększenia obecności misji WPBiO w Ukrainie;
- CG. mając na uwadze, że misja doradcza UE na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM) to rozpoczęta w 2014 r. na wniosek rządu ukraińskiego misja, w ramach której UE wspiera reformę instytucji zajmujących się egzekwowaniem prawa i praworządnością, co pozwoli odbudować zaufanie obywateli Ukrainy po gwałtownych wydarzeniach towarzyszących rewolucji na Ukrainie;
- CH. mając na uwadze, że misja EUAM określiła pięć obszarów priorytetowych (w tym bezpieczeństwo narodowe i państwowe, przestępczość zorganizowana i transgraniczna, wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych, bezpieczeństwo społeczności i zarządzanie policją oraz transformacja cyfrowa i innowacje) we wspieraniu reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa w Ukrainie, dysponuje rocznym budżetem w wysokości 29,5 mln EUR oraz upoważnionym personelem liczącym 371 osób, obejmującym obywateli Ukrainy i innych państw spoza UE, a jej mandat ma zostać odnowiony w 2024 r.;
- CI. mając na uwadze, że EUAM obejmuje trzy obszary działania: zapewnianie doradztwa strategicznego w celu opracowania strategicznych dokumentów i prawodawstwa, wspieranie wdrażania reform przez praktyczne doradztwo, szkolenia i wyposażenie oraz promowanie współpracy i koordynacji w celu zapewnienia spójności i wysiłków na rzecz reform między Ukrainą a podmiotami międzynarodowymi;
- CJ. mając na uwadze, że EUAM prowadzi działania we współpracy z Radą Bezpieczeństwa Narodowego oraz Służbą Wywiadu Zagranicznego Ukrainy; mając na uwadze, że EUAM współpracuje z ukraińskim systemem sądowym za pośrednictwem prokuratorów, aby zapewnić niezależność i skuteczność ścigania; mając na uwadze, że EUAM szkoli i wyposaża ukraińskie siły policyjne za pośrednictwem swoich regionalnych biur terenowych i we współpracy z sąsiednimi obwodami; mając na uwadze, że EUAM koncentruje swoje inicjatywy w zakresie szkolenia policji poprzez zapewnianie doradztwa strategicznego i „dialogu na temat bezpieczeństwa społeczności” oraz szkoli lokalną policję w kluczowych dziedzinach;
- CK. mając na uwadze, że EUAM współpracuje w ramach oceny zagrożenia poważną i

zorganizowaną przestępczością (SOCTA) Europolu, wspierając władze ukraińskie w podejmowaniu środków na rzecz budowania zdolności oraz w zintegrowanym zarządzaniu granicami;

- CL. mając na uwadze, że najwyższym priorytetem EUAM pozostaje wspieranie reformy Służby Bezpieczeństwa Ukrainy (SBU); mając na uwadze, że EUAM musi skoncentrować się na wspieraniu wdrożenia tej reformy, aby SBU stopniowo rezygnowała z przedprocesowych uprawnień dochodzeniowych, zdemilitaryzowała się oraz zapewniła jasny podział kompetencji z innymi agencjami bezpieczeństwa, skutecznego nadzór, a także redukcję liczby swojego personelu; mając na uwadze, że w przypadku jej prawidłowego wdrożenia ustawa nr 3196 nakazuje SBU skoncentrować wysiłki na kontrwywiadzie, przeciwdziałaniu zagrożeniom bezpieczeństwa państwa, zwalczaniu terroryzmu, cyberbezpieczeństwie, ochronie państwowości narodowej i integralności terytorialnej oraz ochronie tajemnic państwowych; mając na uwadze, że reformy niezbędne do zadbania o rozwój demokracji wymagają, aby SBU: dokonała wyraźnego rozdziału funkcji, wycofała się z prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw gospodarczych i korupcyjnych (z wyjątkiem szczególnych przypadków z upoważnienia prokuratora generalnego), zapewniła niezależność polityczną, demilitaryzację i dalszą optymalizację, większą przejrzystość i odpowiedzialność oraz położyła dodatkowy nacisk na ochronę infrastruktury krytycznej;
- CM. mając na uwadze, że ustanowienie z pomocą EUAM Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego (BES), zajmującego się przestępczością finansową w całej Ukrainie, jest kluczową reformą; mając na uwadze, że przejrzysty dobór personelu BES oraz rozwiązanie Państwowej Służby Podatkowej mają kluczowe znaczenie dla stopniowego ograniczania wpływu oligarchów na gospodarkę Ukrainy; mając na uwadze, że BES ma przejąć od SBU przedprocesowe uprawnienia dochodzeniowe w sferze bezpieczeństwa gospodarczego i musi wspierać wysiłki Ukrainy na rzecz opierania się presji ze strony organów ścigania;
- CN. mając na uwadze, że w 2020 r. EUAM otworzyła swoje czwarte biuro terenowe w Mariupolu, aby wspierać wdrażanie centralnie kierowanych reform na szczeblu regionalnym i lokalnym, między innymi zapewnić szkolenia i doradztwo lokalnym organom ścigania, co odzwierciedla rosnącą rolę EUAM we wzmacnianiu odporności Ukrainy na całym jej terytorium i dążenie Ukrainy do dostosowywania swoich działań do celów WPBiO; mając na uwadze, że biuro terenowe w Mariupolu zostało ewakuowane, a następnie zniszczone w wyniku napaści wojskowej Rosji;
- CO. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę cały personel międzynarodowy został zmuszony do bezpiecznej ewakuacji kraju; mając na uwadze, że misja nadal utrzymuje kontakt z partnerami ukraińskimi i pozostaje w gotowości w oczekiwaniu na dalsze instrukcje ze strony dowództwa UE;
- CP. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie ewakuowano cały personel państw członkowskich pracujący dla misji EUAM Ukraine w ramach WPBiO;
- CQ. mając na uwadze, że misja pomocy granicznej UE dla Mołdawii i Ukrainy (EUBAM) to misja cywilna rozpoczęta w 2005 r.; mając na uwadze, że ma ona mandat

niewykonawczy do zwiększenia zdolności straży granicznej, organów celnych i organów ścigania w Ukrainie i w Republice Mołdawii w zakresie zarządzania granicami, dysponuje rocznym budżetem w wysokości 12 mln EUR i personelem liczącym ponad 200 pracowników, a jej mandat ma zostać odnowiony w listopadzie 2023 r.;

- CR. mając na uwadze, że EUBAM pomaga Republice Mołdawii i Ukrainie w wypełnianiu zobowiązań dotyczących pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu (DCFTA) w ramach ich układów o stowarzyszeniu z UE oraz ma na celu wzmocnienie zdolności granicznych i celnych Mołdawii i Ukrainy; mając na uwadze, że ma następujące zadania: zwalczanie oszustw celnych, przemytu narkotyków, nielegalnej migracji i handlu ludźmi; wspieranie ułatwień w handlu i zintegrowanego zarządzania granicami; oraz pomoc w pokojowym rozwiązaniu konfliktu naddniestrzańskiego w ramach procesu „5 + 2”;
- CS. mając na uwadze, że przemyt wyrobów tytoniowych, w tym produktów podrobionych, powoduje straty w budżetach państwowych Republiki Mołdawii, Ukrainy i państw członkowskich szacowane na 10 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że w latach 2020–2021 EUBAM udaremniła liczne operacje przemytu i skonfiskowała duże ilości amunicji, tytoniu, alkoholu, etanolu i heroiny;
- CT. mając na uwadze, że EUBAM pomaga służbom granicznym Republiki Mołdawii i Ukrainy w opracowaniu ogólnych wspólnych wskaźników stosowanych do identyfikacji ofiar handlu ludźmi;
- CU. mając na uwadze, że grupa zadaniowa EUBAM ds. narkotyków stara się zapewnić współpracę służb partnerskich misji z innymi organami ścigania zajmującymi się zwalczaniem przestępczości narkotykowej w regionie; mając na uwadze, że EUBAM współpracuje z wieloma organizacjami międzynarodowymi, w tym z Europolem, Fronteksem i OBWE, za pośrednictwem swojej grupy roboczej ds. broni, wspólnych operacji ORION II i inicjatyw „EU 4 Border Security”;
- CV. mając na uwadze, że EUBAM konsekwentnie opowiada się za ponownym otwarciem międzynarodowych korytarzy transportowych przecinających Naddniestrze oraz opracowuje i promuje techniczne środki budowy zaufania między Kiszyniowem a Tyraspołem w kwestiach transportowych, celnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych oraz egzekwowania prawa;
- CW. mając na uwadze, że EUBAM przyczynia się do pokojowego rozwiązania konfliktu w Naddniestrzu za pomocą środków budowy zaufania oraz obecności obserwatorów na naddniestrzańskim odcinku granicy mołdawsko-ukraińskiej;
- CX. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska utrzymuje tak zwaną misję pokojową w Naddniestrzu liczącą około 500 żołnierzy oraz Grupę Operacyjną Wojsk Rosyjskich liczącą około 1 500 żołnierzy, sprawuje kontrolę nad separatystycznymi grupami zbrojnymi Naddniestrza i organizuje z Nadniestrzem ponad 100 wspólnych ćwiczeń wojskowych rocznie; mając na uwadze, że jest zaniepokojony próbami uzyskania przez separatystów z Tyraspolu uznania niepodległości Naddniestrza w dniu 4 marca 2022 r.;

- CY. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie bezpieczeństwo misji EUBAM Mołdawia w ramach WPBiO jest poważnie zagrożone i może dojść do jej ewentualnej ewakuacji z kraju;
- CZ. mając na uwadze, że Misja Obserwacyjna Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM) jest misją cywilną rozpoczętą w 2008 r. w następstwie zawarcia sześciopunktowego porozumienia kończącego wojnę między Gruzją a Rosją, w którego wypracowaniu pośredniczyła UE; mając na uwadze, że w ciągu 13 lat istnienia misja EUMM była wyrazem silnego zaangażowania politycznego UE w regionie, przyczyniając się do budowania zaufania i do normalizacji oraz zapewniając stabilność na miejscu, wśród stron zaangażowanych w konflikt, i w szerszym regionie;
- DA. mając na uwadze, że EUMM liczy obecnie 325 członków misji, w tym ponad 200 obserwatorów cywilnych, dysponuje budżetem w wysokości 44,8 mln EUR, a jej mandat ma zostać odnowiony w grudniu 2022 r.;
- DB. mając na uwadze, że jej pierwotny mandat z 2008 r. pozostaje niezmienny, jeżeli chodzi o monitorowanie wdrażania porozumienia o zawieszeniu broni między Gruzją a Rosją z 12 sierpnia 2008 r., w którego wypracowaniu pośredniczyła UE i w którym wezwano do: niestosowania przemocy, zaprzestania działań wojennych, przyznania dostępu do pomocy humanitarnej, powrotu gruzińskich sił zbrojnych do ich zwykłych kwater, wycofania rosyjskich sił zbrojnych na pozycje sprzed działań wojennych oraz rozpoczęcia międzynarodowej dyskusji na temat bezpieczeństwa i stabilności Osetii Południowej i Abchazji;
- DC. mając na uwadze, że Rosja nie przestrzega porozumienia o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r. między Gruzją a Rosją, w którego wypracowaniu pośredniczyła UE, gdyż nielegalnie utrzymuje obecność sił zbrojnych i agentów Federalnej Służby Bezpieczeństwa (FSB) oraz funkcjonariuszy straży granicznej Federacji Rosyjskiej w separatystycznych regionach Abchazji i Osetii Południowej; mając na uwadze, że nie pozwala to na ustanowienie międzynarodowych mechanizmów bezpieczeństwa na miejscu i uniemożliwia EUMM wjazd na terytoria okupowane przez Rosję, co stanowi poważną przeszkodę w realizacji celów misji; mając na uwadze, że mandat EUMM jest ważny w całej Gruzji; mając na uwadze, że EUMM stoi w obliczu rosyjskiej borderyzacji polegającej na przesuwaniu granic administracyjnych w głąb terytorium Gruzji i dalszym rozszerzaniu okupacji terytorialnej Gruzji;
- DD. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nadal w rażący sposób narusza porozumienie o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., w którego wypracowaniu pośredniczyła UE, a naruszenia te często spotykają się z ograniczonymi reakcjami lub wezwaniem do działania ze strony państw członkowskich lub nawet z brakiem reakcji, co może zachęcać Federację Rosyjską do nasilenia takich działań; mając na uwadze, że doszło do niezgodnych z prawem aresztowań wzdłuż granic administracyjnych i do nielegalnych działań związanych z „borderyzacją”;
- DE. mając na uwadze, że EUMM nie jest typową misją cywilną ze względu na swój mandat i koncentrowanie się na działaniach monitorujących i budowaniu kompetencji cywilnych oraz w związku z tym, że prowadzi działania mające na celu budowanie zaufania między obiema stronami poprzez małe dotacje i ukierunkowane projekty;

mając na uwadze, że mandat pozwala skoncentrować się na zagrożeniach hybrydowych, prawach człowieka, mniejszościach i środowiskowych aspektach bezpieczeństwa; mając na uwadze, że EUMM powołała komitet doradczy ds. wojny hybrydowej i utrzymuje regularne kontakty z biurem łącznikowym NATO i zespołem wdrażającym pakiet zasadniczy NATO-Gruzja;

- DF. mając na uwadze, że EUMM ułatwia spotkania w Ergneti w ramach mechanizmu zapobiegania incydentom i reagowania na nie i zapewnia regularność tych spotkań dotyczących sytuacji bezpieczeństwa w terenie, w których uczestniczą przedstawiciele rządu Gruzji, separatystycznych regionów i Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że niestety podobny mechanizm w Gali w Abchazji jeszcze nie funkcjonuje;
- DG. mając na uwadze, że EUMM musi stale poszerzać swój przedmiot analiz oraz swoje zdolności, aby stawić czoła ciągłym zagrożeniom hybrydowym, co wymaga wystarczających środków budżetowych i zasobów;
- DH. mając na uwadze, że EUMM jest celem działań dezinformacyjnych, zwłaszcza ze strony koncernów medialnych i mediów społecznościowych zlokalizowanych w regionach okupowanych wspieranych przez Rosję; zmusza to EUMM do zorganizowania wewnętrznych zasobów w celu zapewnienia niezbędnej współpracy i zbadania sposobów przeciwdziałania dezinformacji;
- DI. mając na uwadze, że EUMM zarządza gorącą linią – mechanizmem budowy zaufania, który służy jako istotny całodobowy kanał komunikacji między rządem Gruzji a faktycznymi władzami w Abchazji i Osetii Południowej, w tym strażą graniczną Federacji Rosyjskiej rozmieszczoną w obu regionach, w przypadku pilnych incydentów w terenie; mając na uwadze, że w 2021 r. skorzystano z tej linii ponad 2 100 razy; mając na uwadze, że EUMM wspiera formaty negocjacyjne i kanały komunikacji, ponieważ uczestniczy w międzynarodowych rozmowach genewskich (GID) i współprzewodniczy posiedzeniom mechanizmu zapobiegania incydentom i reagowania na nie (IPRM) w Ergneti;
- DJ. mając na uwadze, że 24 października 2019 r. po raz pierwszy od ponad 10 lat funkcjonariusze straży FSB przekroczyli linię granicy administracyjnej, zatrzymując obserwatorów EUMM i zmuszając UE do negocjowania ich uwolnienia;
- DK. mając na uwadze, że rola EUMM w zaspokajaniu potrzeb w zakresie bezpieczeństwa ludzkiego i potrzeb humanitarnych społeczeństw lokalnych na obszarach ogarniętych konfliktem oraz w ułatwianiu skutecznej wymiany informacji, na przykład w związku z przekraczaniem granicy w celach medycznych lub uwolnieniem osób i obserwatorów EUMM zatrzymanych na granicach administracyjnych, a także w uczestniczeniu w koordynacji rozmów osobistych podczas spotkań w Ergneti w ramach mechanizmu IPRM istotnie przyczynia się do wzmocnienia ważnej roli, jaką misja ta odgrywa w zapewnianiu bezpieczeństwa, zarządzaniu konfliktami i budowaniu zaufania;
- DL. mając na uwadze, że Gruzja jest jednym z państw wnoszących największy wkład per capita w misje WPBiO w Afryce;
- DM. mając na uwadze, że kraje Partnerstwa Wschodniego wciąż są bardzo narażone na brak bezpieczeństwa energetycznego, co dotyczy zwłaszcza Republiki Mołdawii i Ukrainy,

które regularnie padają ofiarą szantażu energetycznego ze strony Rosji;

- DN. mając na uwadze, że środki UE mające na celu złagodzenie skutków braku bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł energii wzmocnią również bezpieczeństwo i stabilność w regionie wschodnim;
- DO. mając na uwadze, że Komisja podjęła już działania mające na celu zmniejszenie zależności Europy od jednego dostawcy poprzez dywersyfikację dostawców gazu; mając na uwadze, że w odpowiedzi na skutki sankcji nałożonych na Rosję i w celu powstrzymania uzależnienia od rosyjskiego importu energii Komisja opracowała nowy plan zastąpienia do końca 2022 r. 100 mld metrów sześciennych gazu importowanego z Rosji importowanym w większej ilości skroplonym gazem ziemnym i z gazociągów od dostawców spoza Rosji, a także dzięki produkowaniu i importowaniu większych ilości biometanu i odnawialnego wodoru; mając na uwadze, że plan ma na celu ograniczenie zużycia paliw kopalnych w domach, budynkach, przemyśle i systemach energetycznych, a także zwiększenie efektywności energetycznej, zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii i elektryfikacji oraz rozwiązanie problemu wąskich gardeł w infrastrukturze;
1. ponownie zaznacza zaangażowanie UE, a także podkreśla jej jednoznaczne poparcie dla suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności politycznej krajów Partnerstwa Wschodniego w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową oraz wspiera ich wysiłki na rzecz pełnego egzekwowania tych zasad; podkreśla znaczenie jedności i solidarności państw członkowskich w tym względzie;
 2. stanowczo potępia niczym niesprowołowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie oraz związane z nią działania na niekontrolowanych przez rząd obszarach ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz na nielegalnie zaanektowanym Krymie i na Białorusi; podkreśla, że trwająca rosyjska agresja i rozszerzanie działań wojskowych w Ukrainie mają szkodliwy wpływ na bezpieczeństwo europejskie i światowe; potwierdza swoje stanowisko, zgodnie z którym partnerzy i sojusznicy powinni zwiększyć wsparcie wojskowe dla Ukrainy i dostawy broni, co jest zgodne z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych, który umożliwia indywidualną i zbiorową obronę własną;
 3. zwraca uwagę, że trwałe pokój i bezpieczeństwo ludzi w regionie Partnerstwa Wschodniego mają zasadnicze znaczenie dla UE; z całą stanowczością potępia wojnę napastniczą rozpoczętą przez Federację Rosyjską i jej zaangażowanie w wojnę wojskową i cyberwojnę w regionie Partnerstwa Wschodniego; wzywa do natychmiastowego zakończenia wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz do całkowitego i natychmiastowego wycofania wszystkich oddziałów rosyjskich ze wszystkich okupowanych przez Rosję terytoriów w krajach Partnerstwa Wschodniego, a także do położenia kresu wrogim działaniom wojskowym przeciwko Ukrainie, które pochłaniają życie cywilów i żołnierzy oraz doprowadzają do przesiedlenia milionów ludzi i zahamowania rozwoju społeczno-gospodarczego; z całą stanowczością potępia atak sił rosyjskich na obiekty jądrowe Ukrainy i okupowanie przez Rosję tych obiektów, a także uważa, że próby wzmocnienia przez Rosję wrogiego wpływu w regionie Partnerstwa Wschodniego za pomocą siły i przymusu muszą zakończyć się niepowodzeniem; podkreśla znaczenie jedności, solidarności i spójności państw

członkowskich; apeluje o zacieśnienie współpracy z demokratycznymi sojusznikami o podobnym nastawieniu, aby złagodzić negatywne wpływy innych mocarstw w regionie Partnerstwa Wschodniego i przeciwdziałać tym wpływom;

4. z zadowoleniem przyjmuje wnioski ze szczytu Partnerstwa Wschodniego w 2021 r. oraz dalszą współpracę między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego; biorąc pod uwagę wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi stoją kraje Partnerstwa Wschodniego, w szczególności prowadzoną przez Rosję wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, przedłużające się konflikty, jawne działania wojskowe, zagrożenia hybrydowe i ingerencję w procesy demokratyczne, proponuje zacieśnienie współpracy z krajami Partnerstwa Wschodniego w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz zwiększenie inwestycji i pomocy w dziedzinie bezpieczeństwa, wojskowości, wywiadu i współpracy dotyczącej cyberbezpieczeństwa z krajami stowarzyszonymi Partnerstwa Wschodniego;
5. popiera ściślejszą koordynację i współpracę w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa z niektórymi krajami Partnerstwa Wschodniego; z myślą o promowaniu strategicznych celów bezpieczeństwa ludzkiego i trwałego pokoju w całym regionie Partnerstwa Wschodniego i poza nim oraz zachęcaniu do stosowania w tym celu zintegrowanego podejścia poprzez wykorzystanie pełnego potencjału WPBiO w powiązaniu z odpowiednimi narzędziami politycznymi; zdecydowanie popiera trwające misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego; zdecydowanie nalega na wzmocnienie wymiaru bezpieczeństwa unijnej polityki Partnerstwa Wschodniego, na rozwijanie strategicznych partnerstw na rzecz bezpieczeństwa z niektórymi krajami Partnerstwa Wschodniego, na wzmocnienie dialogu i współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz na rozwijanie aktywniejszej roli UE w deeskalacji obecnych napięć, zapobieganiu przyszłym konfliktom, mediacjach i środkach budowy zaufania, a także w rozwiązywaniu konfliktów z myślą o przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym, dezinformacji i propagandzie, a także w zapewnianiu wsparcia i współpracy w zakresie obrony cywilnej oraz we wspieraniu kompleksowego przeglądu sektora bezpieczeństwa w krajach Partnerstwa Wschodniego, podczas którego to przeglądu określi się obszary obrony i bezpieczeństwa wymagające poprawy i który umożliwi UE i państwom członkowskim skoordynowanie ich wsparcia; uważa, że należy dalej promować dostosowanie i stopniową konwergencję polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE i krajów Partnerstwa Wschodniego, zgodnie ze zobowiązaniami partnerów wobec UE; wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do dostosowania się do polityki sankcji UE wobec Rosji w związku z wojną przeciwko Ukrainie;
6. podkreśla, że pokojowe rozwiązywanie trwających lub nierozwiązanych konfliktów w regionie w oparciu o prawo międzynarodowe oraz stosunki dobrosąsiedzkie ma kluczowe znaczenie dla budowania i wzmocnienia odpornych i trwałych demokracji w krajach Partnerstwa Wschodniego; przypomina, że pokój i bezpieczeństwo wymagają silnych i odpowiedzialnych publicznie instytucji, dobrych rządów i poszanowania praworządności; zdecydowanie zachęca partnerów z Partnerstwa Wschodniego do dalszego angażowania się w odpowiednie reformy, ponieważ jedynie wewnętrzna odporność oparta na silnych i demokratycznych instytucjach pozwoli osiągnąć niezbędną odporność na zagrożenia zewnętrzne;
7. podkreśla potrzebę dalszego promowania przez UE środowiska sprzyjającego rozwiązywaniu konfliktów i do wspierania działań promujących zaufanie i kontakty

międzyludzkie w społecznościach podzielonych konfliktem, a także do priorytetowego traktowania działań mających na celu prewencyjne budowanie pokoju, w tym dyplomacji prewencyjnej i mechanizmów wczesnego ostrzegania i działania, oraz do zwiększenia odnośnego finansowania;

8. wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do kontynuowania współpracy z krajami sąsiadującymi, ponieważ zapewni to pogłębienie i tak już owocnej współpracy i pozwoli uniknąć niepotrzebnych napięć, które mogą wynikać z nierozwiązanych kwestii dwustronnych;
9. wzywa do większego skupienia się na pojednaniu i odbudowie więzi społecznych w świetle podziałów występujących w regionie Partnerstwa Wschodniego; w związku z tym zachęca do aktywnego zaangażowania w działania z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, a także ze wspólnotami religijnymi w obszarach takich jak analiza konfliktów lokalnych, mediacja, pojednanie i wzmacnianie spójności społecznej;
10. wzywa do ściślejszej koordynacji działań z OBWE w celu sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa w regionie Partnerstwa Wschodniego, zwłaszcza w obszarach handlu ludźmi, kontroli zbrojeń, instrumentalizowanej migracji, budowania zaufania i ułatwiania dialogu między wszystkimi stronami kryzysu;
11. pozostaje zaniepokojony ciągłymi naruszeniami wód terytorialnych i przestrzeni powietrznej krajów w regionach Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego i Morza Azowskiego przez reżim rosyjski; wzywa państwa członkowskie z regionu Morza Czarnego, w związku z trwającą wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, do zacieśnienia współpracy wojskowej, zarówno dwustronnej, jak i w ramach NATO, z partnerami we wschodniej części Morza Czarnego (Ukrainą, Gruzją i Republiką Mołdawii); podkreśla znaczenie współpracy UE i NATO z krajami Partnerstwa Wschodniego w regionie Morza Czarnego w celu zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności tego regionu;
12. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz zachęca państwa członkowskie do wniesienia wkładu we współpracę w ramach międzynarodowej Platformy Krymskiej w celu przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym dla bezpieczeństwa w szerzej rozumianym regionie Morza Czarnego, które stwarzają nielegalna okupacja i aneksja Krymu przez Rosję oraz militaryzacja Morza Czarnego i Azowskiego lub które są z tym powiązane;
13. jest zdania, że Inicjatywa Trójmorza (3SI) może być jednym z formatów wykorzystywania inwestycji promujących wzajemne bezpieczeństwo i stabilność infrastruktury krytycznej, i uważa, że należy ją otworzyć na kraje Partnerstwa Wschodniego w ramach istniejących polityk i programów europejskich, zwłaszcza Partnerstwa Wschodniego; podkreśla, że 3SI powinna ściśle współpracować z UE, aby uniknąć powielania działań i inicjatyw oraz sprzecznych podejść; popiera pomysł, by UE objęła przewodnictwo w 3SI;
14. zwraca się do instytucji UE o przedstawienie bardziej ambitnego programu integracji dla Ukrainy, który mógłby obejmować praktyczne kroki prowadzące do pierwszego pośredniego etapu stopniowego włączenia Ukrainy do jednolitego rynku UE; wzywa Komisję do gruntownej oceny, na podstawie osiągnięć, wniosków Gruzji, Ukrainy i Republiki Mołdawii o przyznanie im statusu kraju kandydującego;

15. stwierdza, że członkowie Komisji Spraw Zagranicznych i Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego powinni stale monitorować sytuację;

Wykorzystanie pełnego potencjału WPBiO w ramach Partnerstwa Wschodniego

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przyjętym Strategicznym Kompasie zwrócono odpowiednią uwagę na kraje Partnerstwa Wschodniego, w tym na wsparcie dla Ukrainy w obliczu rosyjskiej agresji i dalszą odporność w obliczu rosyjskich prowokacji i zagrożeń; podkreśla, że należy zadbać o ścisłą koordynację i spójność kompasu z nadchodzącą koncepcją strategiczną NATO na 2022 r., zwłaszcza w obszarach przeciwdziałania rosyjskiej agresji, cyberobrony i zwalczania wojny hybrydowej, dezinformacji oraz zagranicznej manipulacji i ingerencji, ponieważ nie można uzyskać europejskiego środowiska bezpieczeństwa i europejskiej odporności bez długoterminowego bezpieczeństwa i odporności wszystkich sąsiadów UE; zauważa, że podejście UE musi być całościowe i musi obejmować wspieranie reform demokratycznych i gospodarczych, zwiększanie odporności instytucjonalnej i społecznej oraz wzmacnianie zdolności w zakresie bezpieczeństwa i obrony;
17. zachęca państwa członkowskie, które należą zarówno do UE, jak i NATO, i które przewodzą różnym inicjatywom NATO w zakresie budowania zdolności z krajami Partnerstwa Wschodniego, aby zapewniły koordynację działań szkoleniowych i transferu najlepszych praktyk z Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) i CPCC; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego obejmowały ścisłą koordynację ze strategią i działaniami NATO w regionie;
18. zachęca państwa członkowskie uczestniczące w PESCO, by dostosowały projekty PESCO do potrzeb misji i operacji WPBiO, np. przez rozwój bezpiecznych cywilnych systemów komunikacji zabezpieczonych wysokim poziomem szyfrowania, oraz by – zgodnie z ogólnymi warunkami udziału państw trzecich w projektach PESCO – rozważyły zaproszenie do uczestnictwa krajów Partnerstwa Wschodniego spełniających te ogólne warunki; zauważa, że włączenie partnerów strategicznych, takich jak stowarzyszone kraje Partnerstwa Wschodniego, do poszczególnych projektów PESCO może leżeć w strategicznym interesie UE i przyniosłoby obopólne korzyści, ponieważ kraje Partnerstwa Wschodniego zyskałyby wyjątkowe zdolności i techniczną wiedzę fachową, zwłaszcza w zakresie radzenia sobie z zagrożeniami hybrydowymi i związanymi z bezpieczeństwem cybernetycznym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysłanie na Ukrainę ekspertów należących do Zespołu szybkiego reagowania na cyberincydenty, finansowanego przez PESCO;
19. zachęca UE i jej państwa członkowskie do rozszerzenia mechanizmów wsparcia na rzecz dalszego udziału krajów Partnerstwa Wschodniego w cywilnych i wojskowych misjach i operacjach WPBiO, w razie potrzeby, w tym poprzez wizyty studyjne lub w terenie, warsztaty, szkolenia i kursy WPBiO itp., co pomogłoby zwiększyć interoperacyjność partnerów, opracować wspólne procedury i wspólne działania; ponadto zachęca je do współpracy z większością krajów Partnerstwa Wschodniego w zakresie cyberbezpieczeństwa, w tym wzajemnej wymiany informacji wywiadowczych, oraz pomocy w zakresie infrastruktury krytycznej;

20. rozważa konsultowanie się z niektórymi partnerami wschodnimi na wczesnych etapach planowania misji lub operacji WPBiO, zwłaszcza tych misji lub operacji, które odbywają się lub będą odbywały się w krajach Partnerstwa Wschodniego;
21. podkreśla znaczenie aktywnego zaangażowania i wzmocnionej roli doradczej Parlamentu Europejskiego w procesie decyzyjnym dotyczącym WPBiO wdrażanej w regionie krajów Partnerstwa Wschodniego;
22. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w Radzie 13 kwietnia 2022 r. w sprawie trzeciej transzy wsparcia wojskowego w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w łącznej wysokości 1,5 mld EUR na dostawy śmiertelnościowego sprzętu wojskowego oraz paliwa i sprzętu ochronnego, a także wzywa do ich natychmiastowego dostarczenia; podkreśla, że w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i coraz trudniejszych warunków bezpieczeństwa, które wpływają na stabilność wschodnich partnerów i sprawowanie w nich rządów, UE powinna zacieśnić współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej z 2 grudnia 2021 r. o wykorzystaniu Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) do zapewnienia Ukrainie pakietu w wysokości 31 mln EUR, Gruzji – pakietu w wysokości 12,75 mln EUR, a Republice Mołdawii – 7 mln EUR, aby pomóc we wzmocnieniu ich odporności i zdolności obronnych, w szczególności zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa, zdolności medycznych, inżynieryjnych, mobilnych i logistycznych, a także walki z dezinformacją; zachęca do dalszego wykorzystywania EPF, aby zwiększyć zdolność stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego, w szczególności krajów, które stoją w obliczu zbrojnej agresji oraz w których odbywają się misje WPBiO, do dalszego zaspokajania ich potrzeb w zakresie bezpieczeństwa w kluczowych obszarach, takich jak sprzęt niezbędny do wymiany informacji wywiadowczych za pośrednictwem bezpiecznych linii komunikacji oraz narzędzia techniczne potrzebne do przeciwdziałania zbrojnej agresji i zagrożeniom hybrydowym; podkreśla, że UE musi zwiększyć wsparcie materialne i pieniężne udzielane krajom Partnerstwa Wschodniego, a także skoncentrować się na budowaniu zdolności w celu poprawy odporności każdego kraju Partnerstwa Wschodniego, w szczególności w zakresie przeciwdziałania kampaniom dezinformacyjnym, a także obrony narodowej; podkreśla, że UE musi opracować zintegrowane podejście, aby móc wspierać kraje Partnerstwa Wschodniego w konfrontacji z wzajemnie powiązаныmi zagrożeniami;
23. podkreśla znaczenie solidarności UE i państw członkowskich z Ukrainą oraz coraz bardziej niepewną sytuację w zakresie bezpieczeństwa w wielu krajach Partnerstwa Wschodniego; zachęca UE i jej państwa członkowskie do dopilnowania, by wszelkie wsparcie sprzętowe udzielane krajom Partnerstwa Wschodniego za pośrednictwem EPF było w pełni zgodne z odpowiednim prawem międzynarodowym dotyczącym dostaw sprzętu dla sił zbrojnych, było zgodne z potrzebami unijnych celów wsparcia dla danego kraju Partnerstwa Wschodniego i odbywało się – w stosownych przypadkach – w koordynacji z odpowiednimi inicjatywami NATO w zakresie budowania zdolności krajów partnerskich i z planowaniem strategicznym NATO w celu uniknięcia niepotrzebnego powielania działań oraz w celu zwiększenia efektywności; zachęca państwa członkowskie do opracowania instrumentów pomocy wojskowej umożliwiających niektórym krajom Partnerstwa Wschodniego zakup sprzętu od producentów z UE; wzywa państwa członkowskie do uproszczenia procedur

administracyjnych, aby nie blokować już podjętych decyzji dotyczących dostaw sprzętu do krajów Partnerstwa Wschodniego;

24. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia budżetu EPF, aby umożliwić UE wzmocnienie odporności i zdolności obronnych krajów Partnerstwa Wschodniego, takich jak przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym;
25. zachęca państwa członkowskie do dalszego wzmocniania odporności wojskowej Ukrainy poprzez dostarczanie broni, w tym broni przeciwokrętowej, przeciwlotniczej i przeciwpancernej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję wszystkich państw członkowskich, które dostarczały Ukrainie śmiertelny sprzęt w celu zwiększenia zdolności Ukrainy do obrony jej suwerenności i integralności terytorialnej;
26. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie platformy koordynacyjnej Sztabu Wojskowego UE; uznaje, że Polska stała się centrum logistycznym odpowiedzialnym za to, by wszystkie dostawy sprzętu i środków finansowych dotarły do ukraińskich sił zbrojnych; zachęca państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań na rzecz zwiększenia i przeniesienia personelu i dostaw we wschodnich państwach członkowskich UE, w szczególności zabezpieczonego sprzętu komunikacyjnego, środków medycznych i zaawansowanej broni;
27. zachęca Komisję, aby w ramach innowacyjnej reakcji finansowej na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oceniła, kiedy należałoby dokonać przeglądu wieloletnich ram finansowych, oraz by przeanalizowała – poza innymi strategiami politycznymi – kwestie zwiększenia wydatków na obronność, odejścia od rosyjskich węglowodorów, złagodzenia społeczno-gospodarczych skutków wojny dla obywateli UE i redukcji zadłużenia, oprócz dalszego udzielania pomocy wojskowej krajom Partnerstwa Wschodniego za pośrednictwem EPF;
28. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Komisję nowego programu nadzwyczajnej pomocy makrofinansowej dla Ukrainy o wartości do 1,2 mld EUR, który przyczyni się do zwiększenia stabilności makroekonomicznej i ogólnej odporności Ukrainy w sytuacji wywołanej przez rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i jej wpływ na sytuację gospodarczą; zauważa, że od 2014 r. UE i europejskie instytucje finansowe przyznały temu krajowi ponad 17 mld EUR w formie dotacji i pożyczek;
29. wzywa Komisję do zwiększonego monitorowania systemów sankcji w celu zapewnienia zgodności z istniejącymi systemami sankcji;

Zacieśnienie współpracy z instytucjami i instrumentami

30. wzywa UE i sojuszników NATO do wykorzystania wszelkich możliwych środków, by wspierać zacieśnienie współpracy wojskowej w zakresie bezpieczeństwa z krajami Partnerstwa Wschodniego, ponieważ w przeciwnym razie nie jest możliwe zapewnienie bezpieczeństwa i stabilności regionu; z zadowoleniem przyjmuje politykę otwartych drzwi NATO, która polega na utrzymywaniu ścisłych stosunków politycznych i operacyjnych z zainteresowanymi krajami kandydującymi, tj. z Ukrainą i Gruzją;
31. podkreśla znaczenie intensywnej konsultacji i zacieśnionej współpracy między UE a NATO w odniesieniu do eskalacji takich sytuacji jak obecna rosyjska wojna

napastnicza przeciwko Ukrainie; podkreśla, że współpraca ta powinna szanować rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa wszystkich państw członkowskich i powinna opierać się na jedności i solidarności między państwami członkowskimi oraz na przestrzeganiu zasad związanych z istniejącą europejską strukturą bezpieczeństwa i prawem międzynarodowym, w tym suwerennością i integralnością terytorialną krajów sąsiadujących; wzywa wspólnotę transatlantycką do wykorzystania i rozszerzenia obecnych i przyszłych starań podejmowanych w celu przeciwdziałania bezpośrednim i pośrednim aktom agresji i działaniom Rosji skierowanym przeciwko Ukrainie, Gruzji i Republice Mołdawii;

32. zachęca UE do zacieśnienia współpracy z NATO, również za pośrednictwem przyszłej wspólnej deklaracji w sprawie współpracy UE-NATO, we wspieraniu budowania zdolności obronnych i w zakresie bezpieczeństwa naszych partnerów we wschodnim sąsiedztwie; z zadowoleniem przyjmuje zacieśnioną współpracę między Stanami Zjednoczonymi, UE i jej państwami członkowskimi oraz intensywne dyskusje toczące się w NATO na temat bezpieczeństwa Europy;
33. wzywa ESDZ, by koordynowała sprawozdania z oceny, oceny zagrożeń i komunikaty polityczne z ambasadami państw członkowskich i biurami łącznikowymi NATO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego;
34. wyraża zaniepokojenie faktem, że jeden członek NATO opóźnia dostęp Ukrainy do Agencji Wsparcia i Zamówień Obronnych NATO mimo pilnych potrzeb i z przyczyn niezwiązanych z obecną sytuacją;
35. wyraża zaniepokojenie, że państwo członkowskie NATO blokuje dyskusje między NATO a Ukrainą na szczeblu ministerialnym, uniemożliwiając w ten sposób rozwój tego partnerstwa;
36. zachęca wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, by zwrócił szczególną uwagę na bezpieczeństwo w obszarze Partnerstwa Wschodniego w ramach zbliżającego się dialogu UE-USA na temat bezpieczeństwa i obrony, dialogu UE-USA na temat Rosji oraz dialogu UE-USA na temat Chin; odnotowuje, że dialog w sprawie bezpieczeństwa między UE a USA stanowi ważną okazję do zmaksymalizowania wartości dodanej stosunków transatlantyckich w obszarze bezpieczeństwa i obrony oraz że należy poświęcić dużo czasu i zasobów na poprawę środowiska bezpieczeństwa w regionie Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że demokratyczne, stabilne i proeuropejskie Partnerstwo Wschodnie jest uznawane przez kremlowski reżim za zagrożenie i w związku z tym znajduje się pod polityczną i wojskową presją, co dotyczy zwłaszcza Ukrainy; przypomina, że o europejskim porządku bezpieczeństwa nie można dyskutować bez krajów europejskich; podkreśla, że stabilność regionu Partnerstwa Wschodniego ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa całego kontynentu europejskiego;
37. wzywa UE do wspierania niezależnych mediów i dziennikarzy dostarczających wysokiej jakości przekazy w krajach Partnerstwa Wschodniego w celu wzmocnienia pluralizmu, wolności mediów i praworządności, przeciwdziałania dezinformacji oraz ogólnej odporności społeczeństw demokratycznych w krajach Partnerstwa Wschodniego;

38. jest zaniepokojony coraz częstszym manipulowaniem informacjami, dezinformacją i zagrożeniami hybrydowymi w szczególności ze strony Rosji, ale także ze strony innych podmiotów, bezpośrednio wpływającymi na kilka obszarów działań i misje WPBiO i destabilizującymi całe regiony;
39. ubolewa nad wysiłkami władz rosyjskich na rzecz zachowania pełnej tajemnicy wobec własnego społeczeństwa w związku z trwającą wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, w szczególności poprzez nazywanie wojny napastniczej przeciwko Ukrainie „operacją specjalną” oraz stłumienie wolności prasy i nałożenie surowych sankcji prawnych na osoby fizyczne i niezależne media;
40. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie muszą zacieśnić współpracę z krajami Partnerstwa Wschodniego, w szczególności w dziedzinie komunikacji strategicznej oraz zwalczania dezinformacji i manipulacji informacjami, a także wszelkich złośliwych ingerencji zagranicznych, aby budować odporność państwa i społeczeństwa oraz przeciwdziałać osłabianiu i fragmentacji społeczeństw i instytucji;
41. wzywa UE, by ułatwiła realizację projektów przez rządy, społeczeństwa obywatelskie, organizacje pozarządowe i inne podmioty ze stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego, które pomogą im w walce z dezinformacją i zagrożeniami hybrydowymi, w tym poprzez istotną działalność działu StratCom ESDZ, wraz z jego grupami zadaniowymi, Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN) i Komórki UE ds. Syntezy Informacji o Zagrożeniach Hybrydowych, system wczesnego ostrzegania, ugruntowaną współpracę na szczeblu administracyjnym między ESDZ, Komisją i Parlamentem, kierowaną przez Komisję sieć przeciwko dezinformacji oraz działania administracyjnej grupy zadaniowej Parlamentu do spraw zwalczania dezinformacji; zachęca państwa członkowskie do rozszerzenia udziału w Europejskim Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych (Hybrid COE) na stowarzyszone kraje Partnerstwa Wschodniego;
42. podkreśla kluczową potrzebę zacieśnienia współpracy między UE a partnerami wschodnimi w dziedzinie komunikacji strategicznej, zwalczania dezinformacji i manipulacji informacjami, a także wszelkich wrogich ingerencji zewnętrznych;
43. wzywa ESDZ, by zwiększyła zdolności delegatur UE w krajach Partnerstwa Wschodniego w celu demaskowania kampanii dezinformacyjnych zagrażających zasadom demokratycznym i koordynowanych przez podmioty z innych państw, zwłaszcza z Rosji; apeluje o pilną ustrukturyzowaną reakcję na zagrożenia hybrydowe dla misji WPBiO, gdyż jest to próba ich delegitymizacji;
44. wzywa Radę, Komisję i ESDZ, by zbadały możliwości wsparcia budowania potencjału cybernetycznego naszych partnerów, takie jak dostosowanie mandatów doradczych, tak aby obejmowały one specjalistyczne szkolenia w zakresie przeciwdziałania wojnie hybrydowej, kampaniom dezinformacyjnym i wojnie cybernetycznej oraz analizowania OSINT, w celu wzmocnienia infrastruktury technicznej krajów Partnerstwa Wschodniego niezbędnych do zapewnienia odporności cybernetycznej; zachęca do rozpoczęcia cywilnych misji cybernetycznych; odnotowuje istotne działania szkoleniowe podjęte przez Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) w dziedzinie cyberobrony i z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowane szkolenia

- i spotkania edukacyjne organizowane przez EKBiO dla partnerów wschodnich;
45. zachęca UE do wzmocnienia polityki cyberbezpieczeństwa, ponieważ wojna napastnicza przeciwko Ukrainie niesie ze sobą alarmująco wysoki potencjał bezprecedensowej eskalacji, w tym ze strony państw trzecich;
 46. uznaje rolę społeczeństwa obywatelskiego w formułowaniu polityki i nadzorowaniu reformy sektora bezpieczeństwa i wzywa do jego ciągłego wspierania i finansowania oraz, jeśli pozwalają na to okoliczności, do włączenia go do ważnych projektów w celu zwiększenia rozliczalności i przejrzystości w sektorze obrony i bezpieczeństwa;
 47. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by bardziej wyeksponowały misję WPBiO w ramach Partnerstwa Wschodniego poprzez wzmocnienie komunikacji strategicznej, proaktywne przeciwdziałanie dezinformacji skierowanej przeciwko nim oraz uwzględnienie ich – a w szczególności delegatur UE – w komunikatach politycznych, publicznie dostępnych dokumentach i kontaktach z prasą międzynarodową;
 48. podkreśla potrzebę wzmocnienia przez UE jej zdolności instytucjonalnych w zakresie zapobiegania konfliktom, mediacji, dialogu i deeskalacji w regionie Partnerstwa Wschodniego; podkreśla, że UE mogłaby odgrywać większą rolę w ustanawianiu środków budowy zaufania i mogłaby brać bardziej znaczący udział w wysiłkach na rzecz pojednania; zwraca się do państw członkowskich i ESDZ, aby pracowały również nad zintensyfikowaniem szkolenia i budowania zdolności naszych partnerów wschodnich w dziedzinie kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji; w tym kontekście pochwała inicjatywę UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych w Tbilisi; wzywa Komisję do intensyfikacji budowania potencjału partnerów wschodnich w zakresie zwiększania odporności ich kluczowych podmiotów poprzez wspólne działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk;
 49. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję UE dotyczącą dziedzictwa kulturowego podczas konfliktów i kryzysów; jest zdania, że WPBiO może przyczynić się do sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa związanym z zachowaniem i ochroną dziedzictwa kulturowego, i z zadowoleniem przyjmuje możliwości rozwoju takich działań w regionie Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że włączenie aspektów ochrony dziedzictwa kulturowego i dialogu międzykulturowego do mandatu misji byłoby korzystne dla procesu rozwiązywania konfliktów i zawierania trwałych porozumień;
 50. zachęca państwa członkowskie do zadbania o to, by transformacja cyfrowa podejmowana w krajach Partnerstwa Wschodniego była zabezpieczona przed szkodliwymi działaniami, a tym samym zachęca do dalszego wykorzystywania istniejących przewodnich inicjatyw UE w zakresie budowania potencjału cybernetycznego w regionie – CyberEast i EU4Digital, aby uwzględnić ustanowienie struktur prawnych i administracyjnych do celów certyfikacji oprogramowania i sprzętu oraz koordynować krajowe zespoły reagowania na incydenty komputerowe, organy kryminalistyki cyfrowej i organy dochodzeniowe w całej Europie; wzywa Europejskie Centrum Kompetencji Przemysłowych, Technologicznych i Badawczych w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa do ścisłej współpracy z wschodnimi partnerami UE w celu

poprawy cyberbezpieczeństwa w regionie; wzywa Radę do współpracy z Ukrainą w celu wzmocnienia wzajemnego cyberbezpieczeństwa i wzajemnej odporności na cyberzagrożenia i ataki hybrydowe;

51. zachęca wszystkie państwa członkowskie, by wykazały większą wolę polityczną i solidarność, oddelegowując wystarczającą liczbę dobrze wyszkolonego i wykwalifikowanego personelu do misji WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego, zapewniły reprezentację znacznej liczby państw członkowskich w misjach w całym regionie oraz by przekonywały do większego udziału w tych misjach kraje spoza UE, w szczególności kraje, w których z powodzeniem działały misje WPBiO i które lepiej rozumieją lokalny kontekst; z zadowoleniem przyjmuje udział większości krajów Partnerstwa Wschodniego w misjach i operacjach WPBiO w państwach trzecich, zgodnie z europejskimi interesami i wartościami; popiera współpracę większej liczby państw członkowskich z krajami Partnerstwa Wschodniego w dziedzinie bezpieczeństwa, której przykładem jest brygada litewsko-polsko-ukraińska;
52. z zadowoleniem przyjmuje powołanie doradców wojskowych w misjach i delegaturach UE oraz zachęca do dalszych działań na rzecz poszerzenia wiedzy fachowej w zakresie bezpieczeństwa i obrony w delegaturach UE;
53. uważa, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie jest sygnałem alarmowym dla europejskiej obrony, który doprowadzi do tego, że przyszłe misje WPBiO w regionie Partnerstwa Wschodniego otrzymają więcej środków, wyższy poziom ambicji i zmienione mandaty, aby stawić czoła stojącym przed nimi wyzwaniom w nadziei na osiągnięcie celów misji;
54. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia skuteczniejszych zdolności wymiany danych wywiadowczych w ramach misji WPBiO i między nimi oraz do położenia szczególnego nacisku na wzmocnioną współpracę i oddelegowanie personelu z Europolu i Interpolu do dowództwa misji WPBiO w celu ułatwienia bezproblemowej wymiany danych wywiadowczych;
55. wzywa dowództwo ESDZ, MPCC, CPCC i WPBiO do wspierania nowej kultury zrozumienia między partnerami cywilnymi i wojskowymi w oparciu o wzmocnione stosunki instytucjonalne oraz wspólną świadomość i ocenę w celu opracowania kompleksowych ram i kultury planowania;
56. zachęca dowództwo misji WPBiO, by apelowało o ściślejszą synergię z krajowymi wspólnymi ośrodkami szkolenia i oceny w krajach Partnerstwa Wschodniego;
57. wzywa CPCC, MPCC, Komitet Wojskowy UE (EUMC) i personel wojskowy UE (EUMS) do opracowania modelu tworzenia i wymiany najlepszych praktyk i wiedzy eksperckiej w odniesieniu do koncepcji planowania kampanii lub misji, zwłaszcza w zakresie oceny zagrożeń i ryzyka, wczesnego ostrzegania, prognoz strategicznych, na jak najwcześniejszym etapie, z partnerami mającymi kluczowe znaczenie dla powodzenia kampanii;
58. wzywa Komisję, ESDZ, w szczególności CPCC, i EUMC, by lepiej dostosowały się do tworzenia międzyagencyjnych grup roboczych dzięki ćwiczeniom i szkoleniom; uważa,

że dostęp w ramach WPBiO zarówno do planowania, zasobów, jak i logistyki daje jej potencjał do wykorzystania jako praktyczne centrum odporności społecznej i odbudowy zarówno w obliczu katastrof spowodowanych przez człowieka, jak i klęsk żywiołowych;

59. wzywa CPCC i MPCC, by podkreślały znaczenie profesjonalnej edukacji cywilno-wojskowej dla całego personelu misji WPBiO; nalega, by UE i państwa członkowskie zapewniły personelowi misji WPBiO odpowiedni sprzęt i przeszkolenie, dzięki którym zyskają większą czujność i odporność; zachęca Komisję do rozszerzenia programu „wojskowy Erasmus” na oficerów z krajów Partnerstwa Wschodniego, aby finansować ich studia na akademiach wojskowych w całej UE; wzywa UE do zbadania możliwości rozszerzenia roli EKBiO, aby ułatwić szkolenie oficerów sił zbrojnych i prowadzenie szkoleń w zakresie obrony narodowej; zachęca do bardziej spójnego i zorganizowanego udziału odpowiedniego personelu w kursach EKBiO oraz do współpracy z takimi mechanizmami jak program rozwoju zawodowego;
60. zachęca do rozszerzenia programu „wojskowy Erasmus” poprzez przyjmowanie oficerów z krajów Partnerstwa Wschodniego, a także do finansowania ich studiów na akademiach wojskowych w całej UE;
61. zachęca dowództwo misji WPBiO, by apelowało o ściślejszą synergii z krajowymi wspólnymi ośrodkami szkolenia i oceny w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego, takimi jak wspólne stanowiska dowodzenia i ćwiczenia sztabowe dotyczące możliwych scenariuszy z udziałem przywódców cywilnych i wojskowych z państw członkowskich UE, personelu misji WPBiO i stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego;
62. wzywa Komisję, ESDZ, CPCC i MPCC do wzmocnienia synergii z innymi obszarami polityki i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu zintensyfikowania działań na rzecz prewencyjnego budowania pokoju, dyplomacji prewencyjnej, wczesnego ostrzegania, budowania zaufania i zwiększenia odporności obywateli na dezinformację; zachęca państwa członkowskie, by rozważyły zaangażowanie się we wspólne ćwiczenia z krajami Partnerstwa Wschodniego w takich obszarach, jak ćwiczenia morskie, wspólne operacje wsparcia powietrznego i wsparcie pokoju;
63. wyraża zaniepokojenie powszechnym upolitycznieniem sił obronnych w krajach Partnerstwa Wschodniego oraz wpływami politycznymi na nie, które skutkują politycznie motywowanym usuwaniem ze stanowisk lub obniżeniem rangi oficerów wykształconych i wyszkolonych w ramach programów wspieranych przez UE, państwa członkowskie i inne kraje partnerskie, i apeluje o pilne zajęcie się tą kwestią;
64. podkreśla, że UE powinna promować rolę kobiet i młodych ludzi w budowaniu pokoju w regionie Partnerstwa Wschodniego oraz wspierać postępy w realizacji agend ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” oraz „Młodzież, pokój i bezpieczeństwo” w tym regionie; podkreśla potrzebę dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci podczas operacji wojskowych i misji cywilnych (projektowanie, planowanie, analiza, równowaga płci personelu itp.) poprzez wykorzystanie obowiązkowych szkoleń UE dla personelu misji i operacji WPBiO oraz poprzez wyznaczanie dedykowanych doradców ds. płci dla każdej misji

i operacji WPBiO;

Zapewnienie WPBiO w obszarze Partnerstwa Wschodniego dodatkowych zdolności politycznych i strategicznych

65. wzywa Komisję, ESDZ i w szczególności CPCC do zadbania o to, by EUAM utrzymała jako priorytet reformę Służby Bezpieczeństwa Ukrainy oraz do rozszerzenia współpracy z SBU w zakresie cyberbezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu i zagrożeń hybrydowych po zniesieniu stanu wyjątkowego;
66. zachęca państwa członkowskie i UE do rozszerzenia współpracy EUAM na wszystkie struktury antykorupcyjne zaangażowane w reformę sektora bezpieczeństwa cywilnego oraz do objęcia tą współpracą – w formie szkoleń i instruktażu lub na podstawie wymiany najlepszych praktyk i wspólnego ustalenia przyszłych priorytetów – zarówno aparatu antykorupcyjnego państwa ukraińskiego, Narodowej Agencji ds. Zapobiegania Korupcji, jak i Najwyższego Sądu Antykorupcyjnego Ukrainy; zachęca państwa członkowskie, by rekomendowały włączenie do bieżących szkoleń dla przedstawicieli służb i administracji ukraińskiej studiów przypadków korupcji oraz analiz przyczyn fiaska śledztw i niewyegzekwowania odpowiedzialności od sprawców, aby pomóc personelowi zajmującemu się działalnością antykorupcyjną uniknąć powtarzania błędów z przeszłości; z zadowoleniem przyjmuje zdolności dostosowawcze misji WPBiO w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą;
67. wzywa Komisję, ESDZ i CPCC do zagwarantowania, że EUAM utrzyma priorytetowe traktowanie reformy SBU po zniesieniu stanu wyjątkowego w celu zapewnienia większego nadzoru, ograniczenia przedprocesowych uprawnień dochodzeniowych i aresztów tymczasowych oraz zmniejszenia i demilitaryzacji SBU, wraz z kwartalną oceną realizacji;
68. zachęca państwa członkowskie i UE do zwiększenia wsparcia dla wysiłków EUAM na rzecz cyfryzacji związanych z reformą ukraińskiego sektora bezpieczeństwa cywilnego przez szkolenia i dostarczanie technologii wspierających rejestrowanie danych, zarządzanie zasobami ludzkimi i procedury składania wniosków sądowych, aby promować przejrzystość, budowanie zaufania społeczności i zwalczanie korupcji; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie EUAM do wzmocnienia roli kobiet w organach ścigania;
69. przypomina, że rozszerzeniu mandatów muszą towarzyszyć odpowiednie zasoby; obawia się ryzyka rozproszenia, jeżeli EUAM obejmie szerokie sektory, ale nie będzie dysponowała odpowiednimi środkami do wypełnienia swojej misji; zachęca państwa członkowskie do wzmocnienia profesjonalnego komponentu EUAM przez przedstawicieli służb specjalnych w celu skutecznego wdrażania reform i udzielania praktycznych porad;
70. apeluje o rozszerzenie mandatu EUAM w dziedzinie zwalczania zagrożeń hybrydowych, komunikacji strategicznej, technologii cyfrowych i cyberbezpieczeństwa w celu wzmocnienia zdolności ukraińskich instytucji rządowych do przeciwdziałania zagrożeniom informacyjnym, takim jak wykorzystywanie komunikacji do podważania zaufania do instytucji publicznych, szerzenie dezinformacji i wrogiej propagandy, polaryzacja społeczeństwa i kształtowanie negatywnego postrzegania Ukrainy na

świecie;

71. zachęca państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla Ukrainy w jej wysiłkach na rzecz powstrzymania rosyjskiej agresji i dalszych reform sektora obronnego przechodzącego fundamentalne reformy, które będą miały długoterminowe skutki dla ukraińskich sił zbrojnych, ich zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa Ukrainy oraz zaufania obywateli; zwraca się do państw członkowskich o pilne przyjęcie decyzji – po zawarciu politycznego porozumienia między Ukrainą a Rosją – w sprawie uruchomienia wojskowej misji doradczej i szkoleniowej WPBiO, aby pomóc Ukrainie w prowadzeniu działań na gęsto zaludnionych miejskich terenach walk, w wojnie asymetrycznej i cyberwojnie oraz w reformowaniu jej systemu wojskowego kształcenia zawodowego, który jest najważniejszym obszarem ułatwiającym zmiany i zapewniającym trwałość transformacji systemu obrony;
72. wzywa UE i państwa członkowskie do zaostrzenia ich publicznych reakcji na prowokacje przeciwko EUMM, w szczególności naruszenia zawieszenia broni; przypomina, że EUMM jest upoważniona do objęcia swoją działalnością całego terytorium Gruzji w jej uznanych przez społeczność międzynarodową granicach, i nalega na niezakłócony dostęp do gruzińskich regionów Abchazji i Osetii Południowej;
73. wzywa Komisję i ESDZ do zadbania o to, by dowództwo EUMM dysponowało odpowiednimi zasobami, w szczególności bezpiecznymi kanałami informacyjnymi i komunikacyjnymi, noktowizorami, rozpoznaniem obrazowym lepszej jakości oraz lepszymi zdolnościami gromadzenia i analizowania danych wywiadu ze źródeł jawnych (OSINT);
74. wzywa Radę do utrzymania EUAM, EUMM i EUBAM tak długo, jak będzie to konieczne na podstawie regularnych ocen realizacji zadań i potrzeb z uwzględnieniem priorytetów WPBiO, i wspiera ich struktury w ramach odnawialnego mandatu mające na celu łatwiejsze dostosowanie do zmieniającej się sytuacji w terenie; wzywa do regularnej oceny potrzeb innych lub uzupełniających misji w kontekście priorytetów WPBiO;
75. potwierdza, że UE popiera suwerenność i integralność terytorialną Republiki Mołdawii oraz wysiłki w procesie negocjacji 5+2 na rzecz pokojowego, trwałego i kompleksowego politycznego rozwiązania konfliktu w Naddniestrzu, które opierać się będzie na poszanowaniu suwerenności i integralności terytorialnej Republiki Mołdawii w jej uznanych na arenie międzynarodowej granicach, ze szczególnym statusem Naddniestrza, a także zapewni ochronę praw człowieka, również na terytoriach pozostających obecnie poza kontrolą władz konstytucyjnych; przypomina, że 22 czerwca 2018 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję wzywającą Federację Rosyjską do bezwarunkowego wycofania jej wojsk i uzbrojenia z terytorium Republiki Mołdawii, i ponownie wyraża poparcie dla natychmiastowego wdrożenia tej rezolucji;
76. wyraża zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami na terytorium Naddniestrza i potępia je jako niebezpieczne prowokacje w bardzo niestabilnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa; apeluje o spokój w celu zachowania bezpieczeństwa i dobrostanu ludzi mieszkających po obu stronach Dniestru i w krajach sąsiednich;

77. wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującymi się napięciami na granicy między Armenią a Azerbejdżanem w następstwie brutalnego konfliktu jesienią 2020 r.; wzywa Radę i ESDZ do dalszego budowania zaufania, zmniejszania napięć i działania na rzecz pokojowego porozumienia między Armenią a Azerbejdżanem; podkreśla znaczenie pełnej wymiany i uwolnienia jeńców, zajęcia się losem osób zaginionych, ułatwienia humanitarnego rozminowywania, zapewnienia bezpiecznego i swobodnego przemieszczania się ludności cywilnej w Górskim Karabachu, pomocy ludności dotkniętej konfliktami, środków budowy zaufania, kontaktów międzyludzkich i wspierania wysiłków na rzecz odbudowy, a także podkreśla, że ochrona dziedzictwa kulturowego i utrzymanie dialogu międzykulturowego byłyby korzystne dla procesu rozwiązania konfliktu; jest zdania, że konsekwencje tych działań wojennych i obecność tzw. rosyjskich sił pokojowych nie powinny mieć wpływu na rozwój sytuacji politycznej w Armenii i przyszłość programu reform w tym kraju;
78. z zadowoleniem przyjmuje wynik spotkania na wysokim szczeblu przewodniczącego Rady Europejskiej Charlesa Michela, prezydenta Republiki Azerbejdżanu Ilhama Alijewa i premiera Republiki Armenii Nikola Pasziniana, które odbyło się 14 grudnia 2021 r. i na którym obaj przywódcy potwierdzili swoją gotowość do pracy nad otwartymi kwestiami dwustronnymi oraz do rozpoczęcia negocjacji w sprawie wytyczenia granic, w której to kwestii UE jest gotowa udzielić pomocy technicznej; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by wspierały rozpoczęcie negocjacji w sprawie ustalenia i wytyczenia granic państwowych oraz trwałego porozumienia prowadzącego do pokojowego współistnienia;
79. apeluje do UE i państw członkowskich, aby nie dopuściły do tego, by konflikt między Azerbejdżanem a Armenią stał się nierozwiązywalny;
80. wzywa Komisję, by zapobiegała wszelkiemu wykorzystywaniu nielegalnych technologii nadzoru lub finansowaniu ich przez UE oraz apeluje do UE i państw członkowskich o współpracę z rządem Azerbejdżanu, tak aby doprowadzić do zaprzestania wykorzystywania takich nielegalnych technologii nadzoru i represyjnych rozwiązań w zakresie cyberbezpieczeństwa;
81. wyraża głębokie zaniepokojenie destabilizującymi i terrorystycznymi działaniami niektórych krajów – zwłaszcza Iranu – na Zakaukaziu; zdecydowanie potępia wszelkie akty terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa między UE i jej państwami członkowskimi a krajami Partnerstwa Wschodniego oraz w pełni popiera dalsze pogłębianie współpracy w zwalczaniu terroryzmu; wzywa ESDZ do jak najszybszego rozpoczęcia dialogu na temat bezpieczeństwa z Armenią, podobnie jak uczyniła to już z Azerbejdżanem; apeluje do UE i państw członkowskich, aby nie dopuściły do tego, by Azerbejdżan i Armenia utknęły w konflikcie;
82. podkreśla rosnącą rolę Chin w regionie Partnerstwa Wschodniego, na przykład poprzez zawarcie umowy o wolnym handlu z Gruzją; podkreśla potrzebę dokonania przez UE strategicznej oceny oddziaływania tej rosnącej roli na wpływy UE w krajach Partnerstwa Wschodniego i współpracę z nimi;
83. wzywa ESDZ do monitorowania coraz większych wpływów Chin w krajach Partnerstwa Wschodniego, w tym konsekwencji (i potencjalnych konsekwencji) dla

bezpieczeństwa wewnętrznego tych krajów, a także szerszej sytuacji geopolitycznej;

84. uznaje, że Pekin sprzeciwił się sankcjom gospodarczym wobec Rosji w związku z jej napaścią na Ukrainę, które jego zdaniem są jednostronne i nie zostały zatwierdzone przez Radę Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla, że Chiny wciąż nie potępiły działań Rosji w Ukrainie, ani nie przyznały, że Rosja napadła Ukrainę; zauważa, że chińska telewizja państwowa w dużej mierze ignoruje wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i twierdzi, że inwazja była winą USA i NATO;
85. apeluje o natychmiastowe wprowadzenie embarga na import ropy, węgla, paliwa jądrowego i gazu z Rosji oraz o całkowite zarzucenie projektu Nord Stream 1 i 2; zwraca uwagę, że Nord Stream 2 był dla Rosji ważnym narzędziem umożliwiającym zwiększenie jej wpływu politycznego i gospodarczego na państwa członkowskie i kraje Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że w krajach Partnerstwa Wschodniego istnieje duży potencjał wykorzystania biopaliw, a kraje te mogą lepiej wykorzystywać różne odnawialne źródła energii w celu zmniejszenia zależności energetycznej;
86. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną na ostatnim szczycie Partnerstwa Wschodniego w grudniu 2021 r. wolę zbadania możliwości wzmocnionej współpracy sektorowej w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego z zainteresowanymi stowarzyszonymi krajami Partnerstwa Wschodniego; wskazuje na bezpieczeństwo klimatyczne jako obszar możliwej dalszej współpracy między UE a Partnerstwem Wschodnim;
87. zachęca państwa członkowskie, by rozważyły utworzenie funduszu Partnerstwa Wschodniego na rzecz klimatu, który obejmowałby współpracę transgraniczną i regionalną, ochronę różnorodności biologicznej, zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych, badania i edukację oraz szczególny nacisk na budowanie potencjału w zakresie zielonych technologii w oparciu o najlepsze praktyki w państwach członkowskich;

o

o o

88. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, agencjom UE zaangażowanym w obronę i cyberbezpieczeństwo, sekretarzowi generalnemu NATO oraz parlamentom narodowym państw członkowskich.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

złożona przez posłankę Clare Daly (The Left)

Rosyjska inwazja na Ukrainę jest aktem brutalnej i bezprawnej agresji i stanowi nieuzasadnioną odpowiedź na politykę bezpieczeństwa UE w regionie Partnerstwa Wschodniego. Jednak powtarzające się błędy zachodniej polityki zagranicznej w obszarze Partnerstwa Wschodniego, w tym błędy popełnione przez UE, pomogły wywołać konflikt o charakterze geopolitycznym, zagrażając bezpieczeństwu i przyczyniając się do realizacji logiki konfrontacji, która stanowi bezpośredni kontekst tej inwazji.

Zamiast odejść od polityki, która zakończyła się niepowodzeniem, i apelować o deeskalacyjne rozwiązania alternatywne, wspierające wysiłki na rzecz zapewnienia pokoju, niniejsze sprawozdanie ma potwierdzać słusność działań podjętych w wyniku napaści. Chociaż sprawozdanie to nie jest pozbawione konstruktywnych elementów, ma ono na celu utrwalenie obecnej polityki UE poprzez dalsze zaangażowanie Unii w proces militaryzacji, wykorzystując jako pretekst strategiczną konfrontację z Rosją na obszarze Partnerstwa Wschodniego.

W sprawozdaniu wzywa się między innymi do dalszej harmonizacji wspólnych struktur obronnych UE z NATO, dalszego dostarczania śmiertelnej broni na potrzeby aktywnego konfliktu z wykorzystaniem „Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju”, dalszego podnoszenia wydatków na obronność i gwałtownego wzrostu militaryzmu UE. Podczas gdy obywatele w Europie i na całym świecie zmagają się z pogłębiającymi się kryzysami ekologicznymi, gospodarczymi i wojskowymi, UE podąża drogą zbrojeń i rywalizacji między imperialistami. W przyszłości zostanie to uznane za błąd.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	17.5.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 63 -: 9 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Sandra Kalniete, Karol Karski, Peter Kofod, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Jean-Lin Lacapelle, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Özlem Demirel, Markéta Gregorová, Juan Fernando López Aguilar, Tom Vandenkendelaere, Mick Wallace
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Clare Daly

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

63	+
ECR	Anna Fotyga, Karol Karski, Jacek Saryusz-Wolski, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Tom Vandenkendelaere, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Salima Yenbou
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Juan Fernando López Aguilar, Claudiu Manda, Pedro Marques, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
Verts/ALE	François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Markéta Gregorová, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz

9	-
ID	Jean-Lin Lacapelle, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
NI	Kostas Papadakis
The Left	Clare Daly, Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

3	0
ID	Peter Kofod, Harald Vilimsky
S&D	Dietmar Köster

1

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się